

Župan

Slovenski trg 1, 4000 Kranj

T: 04 237 31 01
F: 04 237 31 06
E: obcina.kranj@kranj.si
www.kranj.si**SVET MESTNE OBČINE KRANJ**

Številka: 354-62/2013-8-4605

Datum: 10.02.2013

Zadeva: Odlok o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode na območju Mestne občine Kranj – druga obravnava**1. OCENA STANJA**

Področje odvajanja in čiščenja komunalnih in padavinskih odpadnih voda ureja Odlok o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne in padavinske vode na območju Mestne občine Kranj (Uradni list RS, št. 42/2011 – v nadaljevanju Odlok), ki ga je sprejel Svet Mestne občine Kranj na 6. seji dne 11.5.2011. V času po sprejetju Odloka se je državna zakonodaja spremenila. Sprejeta je bila Uredba o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode (v nadaljevanju Uredba), na podlagi katere se je prenehal uporabljati Pravilnik o nalogah, ki se izvajajo v okviru obvezne občinske gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode (Uradni list RS, št. 109/2007, 33/2008 in 28/2011), ter Uredba o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (v nadaljevanju Uredba MEDO), s katerim je prenehal veljati Pravilnik o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 63/2009). Iz omenjenih razlogov je pripravljen nov občinski odlok.

2. PRAVNA PODLAGA

Pravna podlaga za sprejem predlaganih sprememb in dopolnitev so:

- 21. in 29. člen Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/2007-UPB2, 27/2008 Odl. US, 76/2008, 100/2008 Odl. US, 79/2009, 14/2010 Odl. US, 51/2010, 84/2010 Odl. US, 40/2012-ZUJF),
- 149. člen Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 41/2004, 17/2006 - ORZVO187, 20/2006, 28/2006 - Skl. US, 49/2006 - ZMetD, 66/2006 - Odl. US, 33/2007 - ZPNačrt, 57/2008 - ZFO-1A, 70/2008, 108/2009, 48/2012, 57/2012, 97/2012 Odl. US),
- Zakon o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/2002, 97/2003 - Odl. US, 46/2004 - ZRud-A, 47/2004, 41/2004 - ZVO-1, 45/2004 - ZVZP-A, 62/2004 - Odl. US, 92/2005 - ZJC-B, 111/2005 - Odl. US, 93/2005 - ZVMS, 120/2006 - Odl. US, 126/2007, 108/2009, 61/2010 - ZRud-1, 76/2010 - ZRud-1A, 20/2011 - Odl. US, 57/2012),
- Zakon o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/2002, 8/2003 - popr., 58/2003 - ZZK-1, 33/2007 - ZPNačrt, 108/2009 - ZGO-1C, 80/2010 - ZUPUDPP, (106/2010 popr.)),
- 3. in 7. člen Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/1993, 30/1998 - ZZLPPO, 127/2006 - ZJZP, 38/2010 - ZUKN, 57/2011),
- Uredba o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode (Uradni list RS, št. 88/2011, 8/2012),
- 30. člen Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 87/2012, 109/2012),
- 3. in 17. člen Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/2011-UPB8, 43/2011 Odl. US, 21/2013),

- Odlok o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 15/2010, 55/2011, 107/2012) .

3. NAMEN IN CILJI

Namen in cilj sprejetja novega odloka je uskladitev občinskih predpisov s spremembami zakonodaje na področju obvezne občinske gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalnih in padavinskih odpadnih voda.

4. POSTOPEK PRIPRAVE ODLOKA

Nov odlok, ki preklicuje sedaj veljaven Odlok, je pripravil Urad za gospodarstvo in gospodarske javne službe, ki je po Odloku o organizaciji in delovnem področju občinske uprave Mestne občine Kranj pristojen za opravljanje nalog s področja obveznih gospodarskih javnih služb varstva okolja, med katere sodi tudi odvajanja in čiščenja komunalnih in padavinskih odpadnih voda. Pri pripravi odloka je sodeloval izvajalec gospodarske javne službe, Komunala Kranj, javno podjetje, d.o.o.. Odlok je bil v prvi obravnavi sprejet na 27. seji Svet Mestne občine Kranj, dne 23.10.2013. Občinska uprava je dobila zadolžitev, da do druge obravnave pri pristojni parlamentarni službi preveri, kakšen pravni značaj imajo uredbe na pravne akte občine. Odgovor se nahaja v prilogi.

5. OBRAZLOŽITEV

V nadaljevanju so navedeni odgovori na pripombe komisij, ki so odlok obravnavale v prvi obravnavi.

5.1. Pripombe Statutarno pravne komisije:

5.1.1 pripomba na obrazložitev točke 5.14 - stavek »Uredba MEDO določa, da je osnova za obračun storitve prevzema blata in ravnanja z blatom dobavljena količina pitne vode, merjena z obračunskimi vodomeri.« je nejasen;

Odgovor: Stavek povzema določila 21. člena Uredbe MEDO.

5.1.2 pripomba na obrazložitev točke 1., Ocena stanja – zadnji stavek določa, da je treba odlok spremeniti, gre pa za nov odlok – potrebno je popraviti navedbo;

Odgovor: Zadnji stavek točke 1. je ustrezno spremenjen.

5.1.3 2. člen, 2. odstavek: navesti je treba, kaj so to populacijski ekvivalenti (PE);

Odgovor: Glede na to, da so izrazi, ki opredeljujejo dejavnost odvajanja in čiščenja odpadnih voda in emisij snovi in toplote v okolje, opredeljeni v velikem številu različnih prepisov, menimo, da je nesmiselno ponavljanje obrazložitev posameznih izrazov še v novem odloku. V novem odloku zato ni navedeno, kaj je to populacijski ekvivalent (PE). V skladu z Uredbo o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo je PE enota za obremenjevanje vode, izražena z biokemijsko potrebo po kisiku (BPK). 1 PE je enaka 60 g BPK na dan.

5.1.4 4. člen: odlok ne ureja, kako se odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode rešuje na območjih, kjer dostop ni mogoč – potrebno je urediti tudi to;

Odgovor: Iz dikcije sledi, da morajo uporabniki, ki imajo greznice in male komunalne čistilne naprave na takih lokacijah, da izvajalec javne službe s svojimi vozili ne more dostopati do njih, sami poskrbeti za praznjenje.

5.1.5 5. člen, tretja alineja: sklep vlade za lokalne skupnosti ni zavezujoč;

Odgovor: Svet Mestne občine Kranj je na prvi obravnavi zadolžil občinsko upravo, da pri pristojni parlamentarni službi preveri, kakšen pravni značaj imajo uredbe za pravne akte občine. V prilogi se nahaja odgovor zakonodajno-pravne službe Državnega zbora in Ministrstva za notranje zadeve.

5.1.6 6. člen, 1. odstavek: v besedilu se črta beseda »lahko«;

Odgovor: Pripomba je upoštevana.

5.1.7 10. člen: besedilo »dopolnitev tehničnih kriterijev odloka« se nadomesti z besedilom »dopolnitev v odloku določenih tehničnih kriterijev«;

Odgovor: Pripomba je upoštevana.

5.1.8 24. člen, 1. odstavek, tč. 2: besedilo »čiščenje vode iz javnih površin in streh« naj se nadomesti z bolj smiselnim besedilom, npr. »čiščenje vode, ki odteka iz streh«;

Odgovor: Besedna zveza »čiščenje vode iz javnih površin in streh« se uporablja v zakonodaji, ki je podlaga za sprejem občinskega odloka. Za nedvoumno razumevanje področja je v skladu z nomotehničnimi smernicami pravilno, da se uporablja isti izraz tudi v podrejenih predpisih, še posebno, če se ta izraz pojavlja skozi ves predpis.

5.1.9 26. člen, tč. 27, alineja 5: besedilo »skrbi za ustrezno kadrovske usposobljenost zaposlenih« se nadomesti z besedilom »skrbi za ustrezno strokovno usposobljenost zaposlenih«;

Odgovor: Pripomba je upoštevana.

5.1.10 31. člen: ni jasno, kakšni stroški nastanejo s prekinitvijo odvajanja odpadne vode – pripravljavec naj razmislí o boljši diktiji;

Odgovor: Diktija je bila spremenjena in se glasi: »Vse stroške izvajalca javne službe, ki nastanejo s prekinitvijo in ponovno priključitvijo, plača uporabnik.«

5.1.11 povesod v odloku, kjer se navaja »občinska inšpekcijska služba«, se besedilo zamenja z navedbo »medobčinska inšpekcijska služba« ali samo »pristojni inšpekcijski organ«;

Odgovor: Pripomba je upoštevana.

5.1.12 50. člen, 1. odstavek: besedilo »s streh« se nadomesti z besedilom », ki priteče s streh«; 1. in 3. odstavek: z odlokom je potrebno urediti tudi način obračuna cene za območja, kjer so zadruge;

Odgovor: Delni odgovor se nahaja pod točko 5.8. V 50. členu je dodan nov peti odstavek, ki se glasi: »Na območju brez javnega vodovoda, kjer se izvaja lastna oskrba s pitno vodo, so upravljavci zasebnega vodovoda na zahtevo izvajalca javne službe dolžni sporočiti letno porabo pitne vode po posameznih gospodinjstvih.«

5.1.13 55. člen, 2. odstavek: beseda »oblikovati« se nadomesti z besedo »plačati«;

Odgovor: Določilo iz drugega odstavka 55. člena je povzeto po drugem odstavku 3. člena Uredbe MEDO in v kontekstu celotnega besedila pomeni tudi plačati iz proračuna občine.

5.1.14 58. člen, 2. odstavek: ni pravilna določba, da se čiščenje odpadnih voda z javnih površin zaračunava uporabnikom na osnovi dejanske porabe pitne vode, ker ni jasno, katerim uporabnikom se zaračunava; diktijo je potrebno popraviti;

Odgovor: Drugi odstavek 58. člena se po novem glasi: »Stroške odvajanja in čiščenja padavinske odpadne vode s streh se uporabnikom zaračunava mesečno. Stroške se obračunava uporabnikom, ki odvajajo padavinske odpadne vode s streh v javno kanalizacijo.«

5.1.15 59. člen, 1. odstavek: črta se drugi stavek 1. odstavka; 3. odstavek: ponavlja vsebino 31. člena, zato se ustrezno preoblikuje; če je ugovor utemeljen, strošek priklopa in odklopa ne more biti strošek uporabnika;

Odgovor: Prvi odstavek 31. člena navaja v katerih primerih izvajalec javne službe prekine odvajanje odpadne vode, 59. člen pa natančneje opredeli postopek v primeru, da uporabnik ne poravnava obveznosti.

5.1.16 62. člen, 1. odstavek: sankcionirajo se splošne določbe, kar ni pravilno, zato se člen ustrezno popravi - proučiti je potrebno kakšen smisel imata 2. in 3. odstavek tega člena;

Odgovor: Mnenje občinske uprave je, da so kazenske določbe pravilno oblikovane.

5.1.17 67. člen, 2. odstavek: ker trenutna določba pomeni, da se zaradi nepopolne evidence nikomur ne zaračunava odvajanje in čiščenje odpadnih voda, niti tistim, ki so že v evidenci, naj se določba smiselno spremeni tako, da se zaračunava tistim, ki so že v evidenci.

Odgovor: Pripomba ni v skladu s petim odstavkom 31. člena Uredbe MEDO.

5.2. Pripombe Komisije za krajevne skupnosti

Pripombe so se nanašale predvsem na vprašanje, kako določila iz odloka vpeljati v pristne krajevne skupnosti in zaradi česar se pričakuje razpravo na to temo.

Vprašanje ni predmet odloka, saj razprava ne more vplivati na določila v odloku. Reševanje problematike odpadnih voda na območju primestnih krajevnih skupnosti bo predmet razprave ob pripravi novelacije izvedbenega akta, to je Operativnega programa odvajanja in čiščenja komunalne odpadne in padavinske vode na območju Mestne občine Kranj.

6 FINANČNE IN DRUGE POSLEDICE

Predlagane spremembe in dopolnitve ne pomenijo dodatnih finančnih obremenitev za proračun Mestne občine Kranj.

Svetu Mestne občine Kranj predlagamo v sprejem naslednji

SKLEP

Sprejme se Odlok o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode na območju Mestne občine Kranj – druga obravnava

Pripravila
Martina Jaklič

Dr. Mitja Pavliha
načelnik Urada za gospodarstvo
in gospodarske javne službe

Mohor Bogataj
Župan

Priloge:

- Odgovor zakonodajno-pravne službe Državnega zbora, št. 001-01/13-6/2, z dne 4.11.2013
- odgovor Ministrstva za notranje zadeve, št. 032-94/2013/2, z dne 5.12.2013
- Odločba Ustavnega sodišča, št. U-I-88/10-1, z dne 22.11.2012
- Odlok o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode na območju Mestne občine Kranj z vnesenimi popravki glede na pripombe iz prve obravnave

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

Zakonodajno-pravna služba

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana

t: 01 478 96 94, f: 01 478 98 79, e: gp@dz-rs.si, www.dz-rs.si

MESTNA OBČINA
KRANJ

Številka: 001-01/13-6/2

Datum: 4. 11. 2013

Prejeto 04. 11. 2013			
Slg. znak	Št. zadeve		Vred. Priil
0101	354-62/2013-6		

8432/13

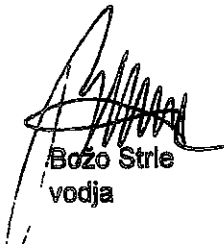
Mestna občina Kranj
Mohor Bogataj, župan
Slovenski trg 1
4000 Kranj

Zadeva: Odgovor v zvezi s pravnim značajem vladnih uredb in sklepov

V zvezi z vašim vprašanjem vam sporočamo, da so naloge (pristojnosti) Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora določene s Poslovníkom državnega zbora, in sicer na dajanje mnenj Državnemu zboru oziroma njegovim delovnim telesom o predlogih aktov, ki jih sprejema Državni zbor. V skladu z ustavnim načelom delitve oblasti je za sprejem izvršilnih predpisov, kar so tudi uredbe in (splošni) sklepi Vlade, pristojna izključno izvršilna veja oblasti.

Le-ta, če izvzamemo odločanje sodne veje oblasti, je pristojna tudi za odgovor na vprašanje pravnega značaja posamezne uredbe Vlade za pravni akt občine. Zato vam predlagamo, da vaše vprašanje naslovite na Ministrstvo za notranje zadeve (Služba za lokalno samoupravo) ali na ministrstvo, v pristojnosti katerega sodi izvrševanje konkretne uredbe (glede na vsebino vašega odloka je to verjetno Ministrstvo za kmetijstvo).

Božo Strle
vodja

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVE

SLUŽBA ZA LOKALNO SAMOUPRAVO
Tržaška cesta 21, 1000 Ljubljana

T: 01 4788 541
F: 01 4788 757
E: gp.mnz@gov.si
www.mnz.gov.si

MESTNA OBČINA KRANJ
Župan

obcina.krani@krani.si

MESTNA OBČINA
KRANJ

Prejeto 10.12.2013			
Št. zadeve	Št. zadeve	Vred.	Pril.
	354-62/2013-7		

Številka: 032-94/2013/2
Datum: 5.12.2013

Zadeva: Pravni značaj vladnih uredb in sklepov

Z dopisom št. 354-62/2013-4-(46/05) z dne 12. 11. 2013 ste Ministrstvo za notranje zadeve, Službo za lokalno samoupravo, zaprosili za mnenje o vplivu vladne uredbe ali sklepa na občinske predpise. Zanima vas, ali morajo biti občinski odloki v skladu z uredbami oziroma drugimi odločitvami vlade.

Vaša vprašanja se nanašajo na urejanje obvezne lokalne gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja padavinske odpadne vode, ki je ena od javnih služb varstva okolja, ki jih v skladu z zakonom zagotavlja občina. V skladu z 62. členom Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10 in 40/12 - ZUJF; v nadaljevanju ZLS) predpiše občina z odlokom način in pogoje opravljanja javnih služb, če zakon ne določa drugače. To pomeni, da je del ureditve javne službe lahko vsebina zakona, na katero je občina vezana in v skladu s katero morajo biti njeni predpisi. Temeljni zakon, ki ureja gospodarske javne službe in zakon, ki ureja varstvo okolja, imata določbe, ki določajo pristojnosti države glede urejanja javnih služb varstva okolja. Ustavno sodišče Republike Slovenije je z odločbo U-I-88/10-11 ocenilo, da te določbe navedenih zakonov niso v neskladju z Ustavo in, da morajo biti občinski predpisi v skladu s podzakonskimi predpisi, če ti urejajo vsebino, ki je v skladu z zakonom v državni pristojnosti.

Omenjena zakona spadata v delovno področje Ministrstva za kmetijstvo in okolje, ki je v skladu z 88a. členom ZLS tudi pristojno za strokovno sodelovanje občinam in za nadzor zakonitosti občinskih podpisov na tem področju. Zato vam predlagamo, da se z vašimi konkretnimi vprašanji obrnete nanj.

S spoštovanjem,

Pripravil/a:
Mag. Vesna Juvan Gotovac
Sekretarka

dr. Roman LAVTAR
sekretar
Vodja službe

RS
USREPUBLIKA SLOVENIJA
USTAVNO SODIŠČE

Številka: U-I-88/10-11

Datum: 22. 11. 2012

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem z zahtevo Občin Domžale, Trzin, Lukovica in Moravče, ki jih zastopa mag. Janez Tekavec, odvetnik iz Ljubljane, ter z zahtevo Mestne občine Ljubljana, ki jo zastopa župan Zoran Jankovič, na seji 22. novembra 2012

odločilo:

Tretji odstavek 149. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 70/08 in 108/09), tretji odstavek 82. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 108/09) ter Pravilnik o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 63/09) niso v neskladju z Ustavo.

OBRAZLOŽITEV

A.

1. Občine Domžale, Trzin, Lukovica in Moravče izpodbijajo tretji odstavek 149. člena Zakona o varstvu okolja (v nadaljevanju ZVO-1), ki pooblašča Vlado, da podrobneje uredi opravljanje obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (v nadaljevanju komunalne službe). V skladu s to določbo Vlada predpiše vrsto nalog, ki se opravljajo v okviru te službe, ter metodologijo za oblikovanje cen, oskrbovalne standarde ter tehnične, vzdrževalne, organizacijske in druge ukrepe in normative za opravljanje komunalnih služb. Predlagateljice izpodbijani ureditvi očitajo, da razmejitev pristojnosti med državo in lokalnimi skupnostmi pri urejanju cen komunalnih služb ni izvedla v skladu z Ustavo in Evropsko listino lokalne samouprave (Uradni list RS, št. 57/96, MP, št. 15/96 – v nadaljevanju MELLs). Menijo, da Ustava

in MELLs ne dopuščata, da bi si osrednja oblast smela pridržati pravico do poseganja v zadeve iz pristojnosti lokalne skupnosti s podzakonskimi akti. Če država želi omejiti občine v njihovih pooblastilih, naj bi bila zavezana te omejitve natančno določiti v zakonu, tako da bi bile izvedljive brez dodatnega podzakonskega urejanja. Glede na to naj bi bila izpodbijana določba ZVO-1 v neskladju s 140. in 141. členom Ustave ter s 4. členom MELLs. Predlagateljice v tej povezavi izpodbijajo tudi Pravilnik o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih javnih gospodarskih služb varstva okolja (v nadaljevanju Pravilnik). Z njim naj ne bi bilo dopustno določati način in postopek določanja cen storitev komunalnih služb kot občinskih javnih služb. Edini podzakonski predpis, ki bi to materijo lahko uredil na ustavno skladen način, naj bi bil občinski odlok. Glede na to naj bi tudi Pravilnik posegal v ustavni položaj in pravice občin. Poleg tega naj bi bil ta izdan brez zakonske podlage, saj izpodbijana določba ZVO-1 daje pooblastilo za izdajo podzakonskega predpisa Vladi, ne pa ministru. Predlagateljice posebej izpostavljajo neustavnost in nezakonitost 34. člena Pravilnika, ki pred začetkom uporabe nove ali spremenjene cene storitev komunalnih služb določa obvezno pridobitev pozitivnega strokovnega mnenja Ministrstva za varstvo okolja in urejanje prostora (v nadaljevanju Ministrstvo). Menijo, da s tem Pravilnik določa obvezno potrditev cen, ki pa naj ne bi imela zakonskega temelja, ker ga 149. člen ZVO-1 med vsebinskimi pooblastili za izdajo podzakonskega akta ne določa. Predlagajo razveljavitev tretjega odstavka 149. člena ZVO-1 in odpravo Pravilnika.

2. Mestna občina Ljubljana (v nadaljevanju MOL) izpodbija tretji odstavek 82. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja (v nadaljevanju ZVO-1C), ki ureja podaljšanje uporabe Pravilnika do izdaje uredbe Vlade iz tretjega odstavka 149. člena ZVO-1. Predlagateljica meni, da je izpodbijana določba nejasna in nedoločna in zato v neskladju z 2. členom Ustave. Navaja, da iz nje ni jasno razvidno, ali se Pravilnik nadalje uporablja le glede metodologije oblikovanja cen ali tudi glede pristojnosti Ministrstva za njegovo izvrševanje, saj je pooblastilo za izdajo podzakonskega akta po noveli ZVO-1C dano Vladi, kar naj bi vključevalo tudi pristojnost za njegovo izvrševanje. MOL izpodbija prvi odstavek 34. člena Pravilnika. Meni, da dodaten pogoj pridobitve pozitivnega mnenja Ministrstva nima podlage v ZVO-1 in da zato pomeni samostojno dodatno obveznost izvajalca javne službe ter kopičenje ukrepov nadzora na področju določanja cen storitev komunalnih služb. Obveznost predhodne pridobitve tega mnenja naj bi glede na to nesorazmerno posegla v 9. in 138. člen Ustave, kršila pa naj bi tudi legalitetno načelo iz drugega odstavka 120. člena Ustave. Te obveznosti naj ne bi smela predpisati niti Vlada, ko bo z uredbo nadomestila Pravilnik. MOL navaja, da sta za opravljanje lokalnih javnih zadev po prvem odstavku 140. člena Ustave neizogibno potrebni finančna sposobnost in avtonomnost občine, ki ju zagotavljata 142. člen Ustave in 9. člen MELLs. Tako naj bi plačila za storitve lokalnih javnih služb sodila med druge lastne vire občine in naj bi občini pripadla v višini, ki je določena v aktu o njihovi uvedbi (prvi in drugi odstavek 7. člena Zakona o financiranju občin, Uradni list RS, št. 123/06, 57/08 in 36/11 – v nadaljevanju ZFO-1). Tudi Zakon o gospodarskih javnih službah

(Uradni list RS, št. 32/93 in 57/11 – v nadaljevanju ZGJS) naj bi v 26. členu določal, da je občina kot ustanoviteljica javnega podjetja, ki te storitve opravlja, pristojna za določanje njihovih cen. Ker komunalne službe po peti alineji drugega odstavka 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09 in 51/10 – v nadaljevanju ZLS) spadajo med izvirne naloge občine, naj bi izpodbijana ureditev posegla v vire za financiranje izvirnih nalog predlagateljic, s tem pa tudi v njen ustavni položaj in pravice. MOL predlaga razveljavitev tretjega odstavka 82. člena ZVO-1C in prvega odstavka 34. člena Pravilnika.

3. Državni zbor na zahtevo ni odgovoril. Mnenje je poslala Vlada, ki meni, da izpodbijani določbi ZVO-1 in ZVO-1C ter Pravilnik niso v neskladju z Ustavo. Zmotno naj bi bilo mnenje predlagateljic, da se z ureditvijo oblikovanja cen storitev komunalnih služb posega v njihov ustavni položaj in pravice in da naj Pravilnik ne bi imel zakonske podlage. Ta naj bi obstajala prav v tretjem odstavku 149. člena ZVO-1, kakršen je veljal pred uveljavitvijo novele ZVO-1C, in v 59. členu ZGJS. Vlada pojasnjuje, da je novela ZVO-1C v tretjem odstavku 149. člena spremenila pooblastilo za ureditev istih vsebin (metodologije za oblikovanje cen storitev komunalnih služb), ki je z ministra po novem prešlo na Vlado, v tretjem odstavku 82. člena pa je podaljšala uporabo dotlej veljavnega Pravilnika do izdaje nove uredbe, razen kolikor ni v nasprotju z novelo zakona. Vlada meni, da gre pri tej določbi za običajno nomotehnično rešitev, ki omogoča kontinuiteto podzakonskih predpisov v primeru spremembe zakona in se nanaša na Pravilnik v celoti. Meni, da je z uveljavljenimi metodami pravnega tolmačenja splošnih pravnih aktov mogoče ugotoviti, katere določbe Pravilnika so neskladne z novelo zakona in zato izvzete iz nadaljše uporabe. Navaja, da novela ZVO-1C ni v ničemer spremenila upravne pristojnosti za urejanje cen komunalnih storitev po ZVO-1, spremenila je le pristojnost za izdajo podzakonskega predpisa iz tretjega odstavka 149. člena ZVO-1. Vlada poudarja, da se Pravilnik nanaša na izvajalce storitev komunalnih služb in ne na občine. Pojasnjuje, da se s pozitivnim strokovnim mnenjem le preverja izpolnjevanje pogojev za opravljanje javne službe, ne pa upravičenost stroškov ali višina cene. Občinska pristojnost določanja cen storitev komunalnih služb naj z izpodbijanimi zakonskimi določbami in s Pravilnikom ne bi bila ne odvzeta ne ogrožena. Tako naj bi izvajalec storitev komunalne službe lahko uveljavil nove ali spremenjene cene teh storitev z odločitvijo občinskega sveta tudi brez pridobitve pozitivnega strokovnega mnenja Ministrstva, vendar naj bi s tem tvegala ukrepanje pristojnega inšpektorja, ker uporablja cene, ki niso skladne z metodologijo njihovega določanja. Poudarja, da se s strokovnim mnenjem glede na to ne odloča o pravicah in obveznostih. Ceno izvajalcem komunalnih služb namreč potrdi občinski svet, ki mu je strokovno mnenje Ministrstva le v dodatno pomoč pri odločanju.

4. Ker se zahteva za oceno ustavnosti Občine Domžale in drugih ter zahteva za oceno ustavnosti MOL nanašata na medsebojno povezane določbe ZVO-1 in na isti Pravilnik, je Ustavno sodišče s sklepom št. U-I-105/10 z dne 14. 12. 2011 zadevi združilo zaradi skupnega obravnavanja in odločanja.

B. – II.

5. Ustava v prvem odstavku 140. člena določa tri značilnosti, ki opredeljujejo in hkrati razmejujejo pristojnosti občine od pristojnosti države. V pristojnost občine po prvem odstavku 140. člena Ustave sodijo (1) lokalne zadeve, (2) ki jih občina lahko samostojno ureja, in (3) zadevajo samo prebivalce občine. Glede na področje in vsebino urejanja javnih služb lahko njihovo urejanje sodi v pristojnost ali države ali občine, lahko pa je pristojnost med njima porazdeljena. V slednjem primeru mora zakon jasno določiti in razmejiti pristojnosti ene in druge. Sistemsko je razmejitev pristojnosti med državo in občinami glede javnih služb opredeljena v ZLS, natančnejša razmejitev pa je stvar področnega zakona, ki opredeljuje posamezno javno službo; v obeh primerih upošteva ustavni položaj občine kot samoupravne lokalne skupnosti.

6. Po ZLS občina "v okviru svojih pristojnosti ureja, upravlja in skrbi za lokalne javne službe".¹ Občina zagotavlja opravljanje tistih javnih služb, ki jih sama določi, kakor tudi tistih, ki so določene z zakonom. Občina samostojno (v okviru svojih pristojnosti) ureja in upravlja lokalne javne službe ter skrbi zanje (peta alineja drugega odstavka 21. člena ZLS); vendar način in pogoje opravljanja javnih služb občina (samostojno) predpiše le, če zakon ne določa drugače (62. člen ZLS). ZLS torej izhaja iz predpostavke, da je ustrezen del ureditve javne službe lahko v državni pristojnosti in zato predmet urejanja zakona, ki ga mora občina pri izvrševanju svojih pristojnosti spoštovati.

7. Gospodarske javne službe ureja ZGJS kot državne ali lokalne, obvezne ali izbirne. Obvezna javna gospodarska služba se določi le z zakonom, tudi če gre za lokalno javno službo (drugi stavek prvega odstavka 3. člena ZGJS). Način opravljanja gospodarske javne službe sta po ZGJS pristojna predpisati tako Viada z uredbo kot občina z odlokom, vsaka za svojo raven (drugi odstavek 3. člena ZGJS). Določitev tehničnih, oskrbovalnih, stroškovnih, organizacijskih in drugih standardov in normativov za opravljanje gospodarskih javnih služb pa je prepuščena le predpisom pristojnih ministrstev (tretji odstavek 3. člena ZGJS).

¹ Javna služba se izvaja v javnem interesu, zato mora država oziroma lokalna skupnost zagotoviti ustrezen nadzor nad poslovanjem izvajalcev, za katere dejavnost tudi na tak ali drugačen način odgovarja ... Pri javnih službah gre za opravljanje strokovne dejavnosti, zato je strokovni nadzor za uspešno in učinkovito delo po pomembnosti nad instančnim nadzorom. Glej več: M. Pečarič, B. Bugarič, Javne službe, Fakulteta za upravo, Univerza v Ljubljani, Ljubljana 2011, str. 106.

8. O (konkretnih) cenah javnih dobrin oziroma storitev javnih služb odloča s posamičnim aktom² ustanovitelj javnega podjetja (ali javnega gospodarskega zavoda), ki storitve javne službe zagotavlja (druga alineja 26. člena ZGJS). Cene se oblikujejo in določajo na način in po postopku, ki ga določa zakon ali odlok lokalne skupnosti v skladu z zakonom (drugi odstavek 59. člena ZGJS). Iz povzetega zakonskega okvira logično sledi, da je za urejanje standardov in normativov za opravljanje obveznih lokalnih gospodarskih služb pristojna država,³ za določanje konkretnih cen pa občina. Glede na subsidiarnost uporabe ZGJS v razmerju do vprašanj, urejenih s posebnimi zakoni, se ta zakon glede razmejitve pristojnosti med občino in državo uporablja le, če posebni zakon ne določa drugače.⁴

9. Komunalne službe so določene v ZVO-1. Za vprašanja, ki jih ZVO-1 ne ureja, velja ZGJS. Razmejitev pristojnosti med državo in občino glede komunalnih služb je po ZVO-1 opredeljena tako, da ne dopušča nobenega dvoma glede stališča zakonodajalca, da občino pri zagotavljanju izvajanja teh služb (kar je njena pristojnost) zavezujejo predpisi, ki jih kot take ZVO-1 izrecno opredeli. To so podzakonski akti, izdani na podlagi ZVO-1 (s katerimi so podrobneje določene naloge teh služb, metodologija za oblikovanje cen teh storitev ter standardi, ukrepi in normativi za opravljanje teh služb), in predpisi, ki urejajo gospodarske javne službe. Pri navedenih podzakonskih predpisih gre za vsebine, ki so v državni pristojnosti, izhajajoč pri tem iz izrečnega pooblastila za tovrstno urejanje iz tretjega odstavka 3. člena ZGJS. Ker ZVO-1 določb o pristojnosti za določanje cen nima, velja ureditev po ZGJS. To pomeni, da mora občina pri izvrševanju svojih pristojnosti na področju določanja cen za storitve javnih komunalnih služb spoštovati strokovne, tehnične, stroškovne in druge standarde in normative, ki so opredeljeni v predpisih, ki jih je v okviru svojih pristojnosti izdala država.

10. Predlagateljice izpodbijajo ureditev v zvezi z določitvijo cene storitev komunalnih služb, ker naj bi posegala v ustavni položaj občine. V tej povezavi izpodbijajo (le) tretji odstavek 149. člena ZVO-1. Ker je ureditev komunalnih služb v deljeni pristojnosti države in občine (primerjaj s 6 do 8. točko te obrazložitve), se v obravnavanem primeru najprej postavlja vprašanje, ali je morda država z izdajo Pravilnika prekoračila svoje pristojnosti. Člen 149 ZVO-1 se v celoti glasi:

² Glej več sklep Ustavnega sodišča št. U-I-164/93 z dne 16. 9. 1993, OdlUS II, 74.

³ Iz zakonodajnega gradiva za sprejem ZGJS (Poročevalec DZ, št. 7/93, str. 75) izhaja, da je predlagatelj ocenil, "da določanje pravil, ki jih morajo spoštovati občine oziroma druge lokalne skupnosti ob urejanju gospodarskih javnih služb, ne pomeni poseganja v njihovo samoupravo, temveč gre za uresničevanje javnega interesa države po zagotovitvi določenega minimalnega standarda javnih dobrin vsem državljanom na območju celotnega državnega ozemlja".

⁴ Določba 10. člena ZGJS se glasi:

"Določbe ZGJS se uporabljajo, če s posebnim zakonom posamezna vprašanja niso drugače urejena."

"(1) Obvezne občinske gospodarske javne službe varstva okolja so:

1. oskrba s pitno vodo,
2. odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode,
3. zbiranje komunalnih odpadkov,
4. prevoz komunalnih odpadkov,
5. obdelava mešanih komunalnih odpadkov,
6. odlaganje ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov in
7. urejanje in čiščenje javnih površin.

(2) Objekti in naprave, potrebni za izvajanje javnih služb iz prejšnjega odstavka, so infrastruktura lokalnega pomena.

(3) Vlada podrobneje predpiše:

1. vrste nalog, ki se izvajajo v okviru javnih služb iz prvega odstavka tega člena,
2. metodologijo za oblikovanje cen, oskrbovalne standarde in tehnične, vzdrževalne, organizacijske ter druge ukrepe in normative za opravljanje javnih služb iz prvega odstavka tega člena.

(4) Občina zagotovi izvajanje javnih služb iz prvega odstavka tega člena skladno s predpisi iz prejšnjega odstavka in predpisi, ki urejajo gospodarske javne službe.

(5) Če občina ne zagotovi izvajanja obvezne gospodarske javne službe iz prvega odstavka tega člena, jo zagotovi država na območju občine in za njen račun. Način zagotovitve določi vlada."

11. Izpodbijana določba tretjega odstavka vsebuje (zgolj) pooblastilo Vladi za izdajo podzakonskih predpisov, s katerimi se podrobneje določi, med drugim, metodologija za oblikovanje cen storitev teh služb. Iz navedb predlagateljic izhaja, da naj bi bila določba tega odstavka ustavno sporna zaradi državnega določanja metodologije za oblikovanje teh cen. Predpisovanje stroškovnih in drugih standardov in normativov za izvajanje gospodarskih javnih služb, ki jih za oblikovanje cen komunalnih storitev določa metodologija v izpodbijanem Pravilniku, je po tretjem odstavku 3. člena ZGJS v pristojnosti ministrstev, torej države. Četudi drži, da po 26. členu ZGJS občina kot ustanoviteljica javnega podjetja odloča o cenah storitev javnih služb, in četudi drži, da v okviru svojih pristojnosti po peti alineji drugega odstavka 21. člena ZLS občina v okviru svojih pristojnosti ureja in upravlja lokalne javne službe ter skrbi zanje, pa je zmotno stališče predlagateljic, da tretji odstavek 149. člena ZVO-1 posega v izvirne pristojnosti občin. Pristojnosti glede določitve načina in pogojev opravljanja javnih služb so med državo in občino razdeljene (primerjaj s 6. do 8. točko te obrazložitve), in sicer z zakonsko ureditvijo, ki ni izpodbijana. To pomeni, da metodologija ne določa neposredno cen komunalnih storitev, ampak vsebuje le kriterije za njihovo določitev, sama določitev konkretnih cen pa ostaja v pristojnosti občin. Iz tega logično sledi, da občina kot ustanoviteljica javnih podjetij ob določanju cene komunalnih storitev s

svojim posamičnim aktom ni popolnoma avtonomna oziroma ni avtonomna do te mere, da ji ne bi bilo treba spoštovati predpise, ki sodijo v pristojnost države, ker zadeve, ki jih državni predpisi urejajo, presegajo zgolj lokalni pomen (140. in 141. člen Ustave).

12. Iz vsebine spornega podzakonskega predpisa nadalje izhaja, da se ne nanaša neposredno na občine. Zavezuje namreč izvajalce komunalne službe, praviloma javna podjetja.⁵ Zato izpodbijana določba sama zase niti ne more neposredno posegati v ustavni položaj in pravice občin, kot jih določata 140. in 141. člen Ustave. Dejstvo, da izpodbijana zakonska določba daje pooblastilo Vladi in ne Ministrstvu (kot je bilo po prej veljavni ureditvi), za presojo omenjenih očitkov ni bistveno. Občina je po četrtem odstavku 149. člena ZVO-1 dolžna zagotoviti izvajanje javnih služb, in to skladno s podzakonskimi predpisi iz izpodbijanega tretjega odstavka in predpisi, ki urejajo gospodarske javne službe. Če izvajanja obveznih gospodarskih javnih služb ne zagotovi, ga zagotovi na območju občine država na račun občine (peti odstavek 149. člena ZVO-1). Teh dveh odstavkov 149. člena ZVO-1, ki urejata izrecno obveznost občine in posledico za primer opustitve obveznosti, predlagateljice, kot že rečeno, ne izpodbijajo.

13. Ena izmed predlagateljic izpodbija tretji odstavek 82. člena ZVO-1C, ker naj bi nejasno in nedoločno predpisoval nadaljnjo uporabo Pravilnika in naj bi bil zato v neskladju z 2. členom Ustave. Tretji odstavek 82. člena ZVO-1C se glasi: "Podzakonski akti, izdani na podlagi 148. in 149. člena zakona, se uporabljajo do uveljavitve predpisov, izdanih na podlagi tega zakona, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom."

14. Po ustaljeni ustavnosodni presoji je pravna norma nejasna takrat, kadar z ustaljenimi metodami razlage pravnih norm ni mogoče ugotoviti njeno vsebino. Vsebinsi izpodbijane določbe tega ni utemeljeno očitati. Položaj in pristojnosti ministrstev so določeni v Zakonu o državni upravi (Uradni list RS, št. 113/05 – uradno prečiščeno besedilo, 48/09 in 21/12 – v nadaljevanju ZDU-1). Ministrstva opravljajo upravne naloge na enem ali več upravnih področjih. Med upravne naloge zakon uvršča tudi izvrševanje zakonov in drugih predpisov, ki jih sprejema Državni zbor, ter podzakonskih predpisov in drugih aktov Vlade; ministrstva v ta namen lahko izdajajo svoje predpise (9. in 14. člen ZDU-1). Tako je glede na ZVO-1 in ZDU-1 povsem jasno, da upravne naloge, torej tudi izvrševanje vladinih uredb, na področju varstva okolja opravlja Ministrstvo, ker je pristojno za varstvo okolja. Katere upravne naloge to ministrstvo po uveljavitvi ZVO-1C še naprej opravlja na podlagi Pravilnika, ker so skladne s to zakonsko novelo, pa je mogoče, kot v številnih drugih primerih tovrstne zakonodajne tehnike, ugotoviti s pravno razlago.

⁵ Drugi odstavek 1. člena Pravilnika se glasi:

"Cene storitev javnih služb v skladu s tem pravilnikom morajo oblikovati izvajalci javnih služb, ki izvajajo storitve javnih služb, za katere se oblikuje cena."

15. Predlagateljice izpodbijajo Pravilnik z različnimi razlogi. Nekatere očitajo, da je bil Pravilnik izdan brez pravne podlage in je zato v neskladju z drugim odstavkom 120. člena Ustave. V zvezi s tem je treba opozoriti prav na določbo tretjega odstavka 82. člena ZVO-1C. Ta (prehodna) določba daje podlago za nadaljnjo uporabo Praviinika, hkrati pa izrecno izraža podlago za njegovo izdajo – to je tretji odstavek 149. člena ZVO-1, ki je veljal pred uveljavitvijo ZVO-1C. Po takrat veljavni ureditvi je bil za izdajo Praviinika pooblaščen minister. Očitek, da je Pravilnik izdan brez zakonske podlage, zato ni utemeljen.

16. Nekatere predlagateljice pri utemeljitvi očitkov o protiustavnosti Praviinika izhajajo iz stališča, da naj občinam s podzakonskim aktom sploh ne bi bilo mogoče določati obveznosti. Pri tem se sklicujejo na MELLs. Temu stališču predlagateljic bi bilo v temelju mogoče pritrđiti. MELLs v 4. točki 4. člena⁶ pri opredeljevanju področja lokalne samouprave namreč postavlja načelo neposeganja v pooblastila, ki so jih lokalni skupnosti podelile druge, osrednje (ali pokrajinske) oblasti, vendar dopušča izjemo, ki pa jo mora opredeliti zakon. To pomeni, da MELLs za omejevanje pooblastil lokalnih skupnosti postavlja formalni pogoj – določenost v zakonu. Vendar pa ta določba MELLs ni opora za stališče, da se podzakonski akti na občino v nobenem primeru ne bi smeli nanašati. Smisel upravnih podzakonskih predpisov, ki jih izdajajo upravni organi, je namreč izvrševanje zakonov. To so predpisi splošne narave, ki poleg zakonov pomenijo vir in okvir za izdajanje konkretnih upravnih aktov; upravni organi pa jih skladu z drugim odstavkom 120. člena Ustave lahko izdajo le v okviru in na podlagi Ustave in zakonov.⁷ Upravno-izvršilni podzakonski predpisi zato ne smejo določati vsebin, ki jih ne bi opredelil že zakon ali ki ne bi izhajale iz zakona samega. Temu pritrjuje tudi obsežna in ustaljena ustavnosodna presoja.⁸ To pomeni, da izpodbijani Pravilnik občini ne more nalagati obveznosti, lahko pa zakonske obveznosti, ki se nanašajo na občino, natančneje opredeli. S tega gledišča izpodbijani Pravilnik ni v neskladju s 4. točko 4. člena MELLs.

17. Neskladnost z Ustavo (in z MELLs) bi se lahko primerila le v primerih, če bi bile posamezne vsebine Praviinika v neskladju z zakonsko vsebino ali če na njej sploh ne

⁶ Ta določba se glasi: "4. Pooblastila, dana lokalnim skupnostim, morajo biti praviloma polna in izključna. Ne sme jih izpodkopavati ali omejevati druga, osrednja ali pokrajinska oblast, razen če zakon tako določa."

⁷ Glej L. Šturm v L. Šturm (ur.), Komentar Ustave Republike Slovenije, Fakulteta za podiplomske državne in evropske študije, Ljubljana 2002, str. 867 in 868. Glede občinskih predpisov glej tudi L. Šturm, prav tam, str. 1008.

⁸ Kadar gre za podzakonske predpise upravnih organov, mora biti njihova vsebina vezana na zakon, kar zapoveduje legalitetno načelo iz drugega odstavka 120. člena Ustave; glej npr. odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-228/99 z dne 9. 10. 2002, Uradni list RS, št. 91/02, in OdlUS XI, 209; glej tudi odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-138/08 z dne 17. 9. 2009 (Uradni list RS, št. 77/09, in OdlUS XVIII, 39).

bi temeljile. To predlagateljice očitajo prvemu odstavku 34. člena Pravilnika. Trdijo, da vsebina prvega odstavka 34. člena Pravilnika pomeni samostojno določbo o obveznosti izvajalca komunalne službe, ki naj ne bi imela vsebinske podlage oziroma okvira v zakonu. To naj bi za predlagateljice kot ustanoviteljice teh izvajalcev lahko imelo posredne posledice finančne narave, saj ob nepridobitvi pozitivnega mnenja ne bi mogle izvršiti svojo pristojnost, to je določiti (višje) cene komunalnih storitev. Zato naj bi tudi izkazovale pravni interes za presojo izpodbijane ureditve, čeprav se ne nanaša neposredno na njih same. Glede na to je treba presoditi, ali vsebina izpodbijane določbe Pravilnika nalaga obveznosti izven okvira zakona, s čimer naj bi država prekoračila svoja pooblastila.

18. Prvi odstavek 34. člena Pravilnika se glasi:

"Izvajalec [komunalnih storitev] mora pred začetkom uporabe nove ali spremenjene cene storitev javne službe[,] oblikovane v skladu s tem pravilnikom[,] pridobiti pozitivno strokovno mnenje ministrstva, pristojnega za okolje, o izpolnjevanju oskrbovalnih standardov, tehničnih, vzdrževalnih, organizacijskih in drugih ukrepov in normativov za opravljanje javnih služb, skladno s predpisi, ki urejajo varstvo okolja in gospodarske javne službe, katerega veljavnost je devet mesecev".

19. Iz izpodbijane določbe sledi, da se nanaša na izvajalca gospodarske javne službe in na dejstva iz konkretnega izvajanja dejavnosti gospodarske javne službe tega izvajalca. Mnenje ministrstva, pristojnega za okolje, obsega oceno izvajalčevega opravljanja dejavnosti gospodarske javne službe z gledišča spoštovanja in izvajanja standardov ter normativov za izvajanje storitev komunalnih služb,⁹ pridobljeno pa mora biti v času pred začetkom uporabe novih ali spremenjenih cen za komunalne storitve. V mnenju je zajeta ocena spoštovanja strokovnih standardov in normativov (določenih s predpisi) pri izvajanju dejavnosti gospodarske javne službe. Vprašanje ocene izpolnjevanja obstoječih predpisov pri (konkretnem) izvajanju dejavnosti gospodarske javne službe po logiki stvari same ne ustvarja nove obveznosti izvajalca, četudi drži, da tovrstna ocena ni brez pravnih učinkov (primerjaj z 22. točko te obrazložitve). Glede na vsebino je sporno mnenje (lahko le) oblika nadzora nad spoštovanjem državnih predpisov, ki se mu mora podvreči izvajalec komunalne službe. Ker se dejavnost gospodarske javne službe zbiranja, prevoza, obdelave in odlaganja komunalnih odpadkov opravlja v javnem interesu in ker gre očitno za dejavnost, za katero je glede na njeno naravo v pogledu opredeljevanja strokovnih standardov in normativov razumljivo, da tovrstno urejanje presega zgolj lokalni pomen, je nadzor nad spoštovanjem predpisov, ki so podlaga za opravljanje teh

⁹ Kot izhaja iz zahtevi priloženih listin, strokovno mnenje pristojnega ministrstva vsebuje oceno izpolnjevanja standardov in normativov, predpisanih za izvajanje komunalnih javnih služb, in na tej podlagi opozorila, katere vidike svoje dejavnosti mora izvajalec teh služb dodatno uskladiti z zahtevami predpisov o varstvu okolja (v konkretnem primeru gre pretežno za oskrbovalne standarde javne službe zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov).

dejavnosti, bistven. Le tako država lahko zagotavlja določen minimalni standard javnih dobrin vsem državljanom na območju celotnega državnega ozemlja, kar je v javnem interesu. V tem je smisel in namen pristojnosti države, da enotno za območje vse države opredeli strokovne standarde in normative po tretjem odstavku 3. člena ZGJS. Zgolj tovrsten nadzor nad opravljanjem dejavnosti ne ustvarja posledic na obstoječi pravni položaj izvajalca, temveč pomeni le način izvrševanja zakonov in na njihovi podlagi sprejetih podzakonskih predpisov. Za izvajalce komunalne službe zato prvi odstavek 34. člena Pravilnika ni pravna norma originarne narave.

20. Poleg izvajalcev so tudi občine odgovorne,¹⁰ da zagotovijo izvajanje komunalnih služb skladno s predpisi. K spoštovanju Pravilnika so občine izrecno zavezane v četrtem odstavku 149. člena ZVO-1 (te določbe ne izpodbijajo). Izpodbijana določba Pravilnika, upošteva četrty odstavek 149. člen ZVO-1 in razloge iz 19. točke te obrazložitve, tudi za občine ne vsebuje obveznosti, ki jih že sicer ne bi imele v pogledu zagotavljanja javnih gospodarskih služb. Če občine zagotovijo izvajanje komunalnih služb tako, da so pri tem spoštovani vsi predpisi, glede na vsebino prvega odstavka 34. člena Pravilnika ni mogoče sklepati, da bi bile občine zaradi te določbe Pravilnika ovirane pri določitvi višjih cen, izvajalci pa pri zaračunavanju teh cen uporabnikom storitev. Državnim organom pa Ustava v 144. členu nalaga dolžnost nadzora nad zakonitostjo dela občinskih organov,¹¹ ki naj nezakonito ravnanje občin prepreči. Tak nadzor ne more posegati v ustavni položaj in pravice občin.

21. Prvem odstavku 34. člena Pravilnika glede na gornje ugotovitve ni utemeljeno očitati niti neskladje z legalitetnim načelom (drugi odstavek 120. člena Ustave) niti poseg v ustavni položaj in pravice občin (140. in 141. člen Ustave), v posledici pa tudi ne neskladje z MELLS.

22. Ker morajo sporno mnenje pridobiti izvajalci in ne občine, bi glede na ureditev v ZVO-1 in ZGJS na prvi pogled lahko celo sklepali, da sporno mnenje na občine pri določanju (višjih) cen komunalnih storitev sploh ne vpliva. Zakona namreč ne urejata nadzora nad ravnanjem občin pri določanju cen teh storitev. Tako v svojem mnenju razlaga izpodbijane predpise tudi Vlada, ki pa hkrati vendarle izpostavi, da občine pri določanju cen komunalnih storitev vežejo ukrepi kontrole cen. Razčlenitev teh ukrepov potrjuje te trditve Vlade. Ukrepi kontrole cen imajo namreč hkrati vgrajen tudi nadzor zakonitosti občinskih cen. Kot najvišje dopustne cene priznajo le zakonite cene na določen dan. Glede na to so občine pri pristojnosti določiti (višje) cene komunalnih storitev bolj kakor z izpodbijano ureditvijo omejene z Uredbo o določitvi

¹⁰ Po petem odstavku 149. člena ZVO-1 komunalno službo le nadomestno in za račun občine izvrši država.

¹¹ Po 144. členu Ustave državni organi nadzorujejo zakonitost dela občinskih organov. ZLS nadzor državnih organov natančneje ureja v 88. do 90.č členu. Po prvem odstavku 88.a člena ZLS nadzorstvo nad zakonitostjo splošnih in posamičnih aktov občin v zadevah iz njihove pristojnosti izvršujejo ministrstva, vsako na svojem področju.

najvišjih cen komunalnih storitev (Uradni list RS, št. 14/12 – v nadaljevanju Uredba), izdano na podlagi Zakona o kontroli cen (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo – ZKC).¹² Vendar iz ustaljene ustavnosodne presoje izhaja, da ukrep kontrole cen, četudi gre za cene storitev javnih služb iz pristojnosti lokalne skupnosti, ne pomeni posega v njihov ustavni položaj in pravice iz prvega odstavka 140. člena Ustave, ker gre pri kontroli cen za naloge iz državne pristojnosti,¹³ pri nadzoru nad zakonitostjo dela občinskih organov pa tudi. Predpisov o kontroli cen komunalnih storitev predlagateljice sicer ne izpodbijajo.

23. Predlagateljice zatrjevano neustavnost izpodbijane ureditve utemeljujejo tudi z argumentom neustreznega razmerja med obstoječo ceno in stroški ter na tej podlagi očitajo, da izpodbijana ureditev posega v njihovo finančno avtonomijo, kot jo določata 142. člen Ustave in 9. člen MELL.S.¹⁴ Sklicujejo se na ureditev financiranja občin po ZFO-1, ki med drugimi lastnimi viri občin predvideva tudi plačila za storitve lokalnih javnih služb. S temi očitki ne morejo uspešno utemeljiti zatrjevano protiustavnost.

24. Očitek o nesorazmerju med obstoječo ceno in konkretnimi stroški dejavnosti je ekonomsko in ne pravno vprašanje. Ustavno sodišče tovrstnih očitkov ni pristojno presoјati. Argumenti o neskladju s sistemom financiranja občin pa niso utemeljeni. Med drugimi lastnimi viri občin so sicer res predvidena tudi plačila za storitve lokalnih javnih služb, vendar pod pogojem, če je tako določeno z zakonom, ki ureja posamezno dajatev, ali s predpisom, izdanim na njegovi podlagi (prvi odstavek 7. člena ZFO-1). Občine predlagateljice so za opravljanje javnih služb ustanovile javna podjetja in v odlokih o ureditvi komunalnih služb določile, da so zavezanci za plačilo storitev teh služb uporabniki, ki to storitev plačajo izvajalcu.¹⁵ Glede na to je očitno, da plačila za te storitve niso vir občinskih proračunov. Izpodbijana ureditev v sistem financiranja občin predlagateljic in v ureditev njihovih finančnih virov zato neposredno ne posega. Zaradi morebiti "prenizkih" cen storitev komunalnih služb bi občine kot ustanoviteljice javnih podjetij lahko imele s pokrivanjem izgub bolj obremenjene

¹² Uredba kot najvišje cene teh storitev določa cene na dan 28. 2. 2012, ki so bile oblikovane v skladu z veljavnimi predpisi na področju oblikovanja cen storitev komunalnih služb. Uredba je oblikovana tako, da smiselno pomeni hkrati nadzor cenovne pristojnosti občin glede komunalnih služb in določitev najvišjih dopustnih cen.

¹³ Glej več odločba Ustavnega sodišča št. U-I-10/00 z dne 14. 3. 2002 (Uradni list RS, št. 65/02, in OdlUS XI, 154).

¹⁴ 9. člen MELL.S zagotavlja lokalnim skupnostim, da so v okvirih nacionalne gospodarske politike upravičene do ustreznih lastnih finančnih virov, s katerimi prosto razpolagajo v skladu s svojimi pooblastili; ti viri morajo biti v sorazmerju z nalogami lokalnih skupnosti, ki jih določata ustava in zakon.

¹⁵ Glej npr. Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Trzin (Uradni vestnik Občine Trzin, št. 3/00 in nasl.) in Odlok o javnem komunalnem podjetju Prodnik, d. o. o. (Uradni vestnik občine Domžale, št. 8/12), ter Odlok o javni službi zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov v Mestni občini Ljubljana (Uradni list RS, št. 102/04, 72/08 in 53/09).

RS

proračune. Poseg v finančno avtonomijo občin bi se tako lahko odražal posredno, in to v primeru, če bi izpodbijana ureditev v finančnem smislu pomenila za občinski proračun dodatno breme, ki bi krnilo sposobnost občine, da učinkovito izpolnjuje svoje z Ustavo in zakoni določene (izvirne) naloge. Vendar navedbe predlagateljic ne vsebujejo niti konkretnih podatkov o tovrstni prikrajšanosti niti drugih argumentov, ki bi posredni poseg v finančno avtonomijo utemeljevali. Očitki predlagateljic o posegu izpodbijane ureditve v finančno avtonomijo občine, kot jo zagotavljata 142. člen Ustave in 9. člen MELLs, so zato neutemeljeni.

C.

25. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 21. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo – ZUstS) v sestavi: predsednik dr. Ernest Petrič ter sodnice in sodnika dr. Mitja Deisinger, dr. Dunja Jadek Pensa, mag. Marta Klampfer, dr. Etelka Korpič – Horvat, mag. Miroslav Mozetič in Jasna Pogačar. Odločbo je sprejelo soglasno.

dr. Ernest Petrič
Predsednik

Na podlagi 21. in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/2007-UPB2, 27/2008 Odl. US, 76/2008, 100/2008 Odl. US, 79/2009, 14/2010 Odl. US, 51/2010, 84/2010 Odl. US, 40/2012-ZUJF), 149. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 41/2004, 17/2006 - ORZVO187, 20/2006, 28/2006 - Skl. US, 49/2006 - ZMetD, 66/2006 - Odl. US, 33/2007 - ZPNačrt, 57/2008 - ZFO-1A, 70/2008, 108/2009, 48/2012, 57/2012, 97/2012 Odl. US, 92/2013), Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/2002, 97/2003 - Odl. US, 46/2004 - ZRud-A, 47/2004, 41/2004 - ZVO-1, 45/2004 - ZVZP-A, 62/2004 - Odl. US, 92/2005 - ZJC-B, 111/2005 - Odl. US, 93/2005 - ZVMS, 120/2006 - Odl. US, 126/2007, 108/2009, 61/2010 - ZRud-1, 76/2010 - ZRud-1A, 20/2011 - Odl. US, 57/2012, 101/2013, 110/2013), Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/2002, 8/2003 - popr., 58/2003 - ZZK-1, 33/2007 - ZPNačrt, 108/2009 - ZGO-1C, 80/2010 - ZUPUDPP, (106/2010 popr.)), 3. in 7. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/1993, 30/1998 - ZZLPPO, 127/2006 - ZJZP, 38/2010 - ZUKN, 57/2011), Uredbe o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode (Uradni list RS, št. 88/2011, 8/2012, 108/2013), 30. člena Uredba o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 87/2012, 109/2012), 3. in 17. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/2011-UPB8, 43/2011 Odl. US, 21/2013, 111/2013), Odloka o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 15/2010, 55/2011, 107/2012) in Statuta Mestne občine Kranj (Uradni list RS, št. 33/2007) je Svet Mestne občine Kranj na seji dne sprejel

ODLOK

o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode na območju Mestne občine
Kranj

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(1) S tem odlokom se urejajo pogoji in način opravljanja obvezne občinske gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode (v nadaljevanju: javna služba) na območju Mestne občine Kranj tako, da se določa:

1. splošne določbe,
2. zasnove opravljanja javne službe,
3. pogoje za opravljanje storitev gospodarske javne službe,
4. obveznosti izvajalca javne službe,
5. pravice in obveznosti uporabnikov,
6. nadzor,
7. vire financiranja javne službe,
8. infrastrukturne objekte in naprave za izvajanje odvajanja in čiščenja odpadne vode,
9. kazenske določbe,
10. prehodne določbe,
11. končne določbe.

2. člen

(1) Javna služba obsega naslednje naloge:

1. odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo,

2. prevzem komunalno odpadne vode in blata iz nepretočnih greznic, malih komunalnih čistilnih naprav z zmogljivostjo manjšo od 50 populacijskih ekvivalentov (v nadaljevanju: PE), in malih komunalnih čistilnih naprav iz sedmega odstavka 7. člena Uredbe o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode (Uradni list RS št. 88/2011, 8/2012 – v nadaljevanju Uredba),
3. čiščenje in obdelava komunalno odpadne vode in blata iz prejšnje alineje na Centralni čistilni napravi Kranj,
4. zagotavljanje izvedbe prvih meritev in obratovalnega monitoringa ali izdelave ocen obratovanja za male čistilne naprave z zmogljivostjo manjšo od 50 PE,
5. zagotavljanje izvedbe prvih meritev in obratovalnega monitoringa za male komunalne čistilne naprave iz sedmega odstavka 7. člena Uredbe,
6. odvajanje in čiščenje padavinske odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo z javnih površin ali streh.

(2) Izvajalec javne službe lahko v soglasju z lastnikom infrastrukture, namenjene odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode, izvaja tudi storitve, ki niso obvezne storitve javne službe v skladu s predpisi, ki urejajo izvajanje obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (v nadaljevanju: posebne storitve). Soglasje je del pogodbe o najemu infrastrukture.

(3) Posebne storitve izvajalca javne službe so storitve, ki jih izvajalec javne službe izvaja z uporabo in v okviru prostih zmogljivosti javne kanalizacije, ali prodaja stranskih proizvodov, ki nastanejo pri opravljanju dejavnosti, kot npr. odvajanje in čiščenje industrijske odpadne vode ter padavinske odpadne vode iz površin, ki niso javne, ne glede na to, če se takšna odpadna voda odvaja v javno kanalizacijo in čisti v komunalni ali skupni čistilni napravi.

(4) Izvajalec javne službe v primerih izvajanja posebnih storitev z naročniki sklene posebno pogodbo.

3. člen

(1) Izrazi, uporabljeni v tem odloku imajo enak pomen kot ga določajo predpisi s področja varstva okolja, gradnje in drugi predpisi.

II. ZASNOVA OPRAVLJANJA JAVNE SLUŽBE

4. člen

(1) Občina mora zagotavljati javno službo na celotnem območju občine, razen za posamezne stavbe ali skupine stavb, do katerih dostop s cestnim motornim vozilom, namenjenim prevozu komunalne odpadne vode in neobdelanega blata ni mogoč, zato je v odloku določeno izvajanje javne službe v omejenem obsegu v skladu z določili 43. in 44. člena tega odloka.

(2) Obvezno občinsko gospodarsko javno službo odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode zagotavlja Mestna občina Kranj preko Komunale Kranj, javnega podjetja d. o. o. (v nadaljnjem besedilu: izvajalec javne službe), v obsegu in pod pogoji določenimi v tem odloku, ter predpisu, ki ureja odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode; na podlagi pogodbe o najemu infrastrukture in izvajanju javnih služb ter na podlagi drugih pogodb v zvezi z izvajanjem javne službe in javnimi pooblastili.

5. člen

(1) Izvajalec javne službe mora opravljati javno službo skladno:

- s programom za obvladovanje kakovosti poslovanja, ki izpolnjuje splošna merila za vodenje sistema kakovosti, predpisanega po standardu SIST ISO 9001 in 14001,
- s programom odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode, v skladu s predpisi o nalogah, ki se izvajajo v okviru javnih služb,
- z Operativnim programom odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode na območju Mestne občine Kranj za obdobje 2008–2017 in v skladu z noveliranim državnim Operativnim programom, ki je bil sprejet na 107. Seji Vlade RS, s sklepom št. 35401-2/2010/3, 11.11.2010,
- z Uredbo,
- z ostalimi predpisi, ki določajo standarde izvajanja javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode in določajo maksimalne vrednosti emisij v okolje.

6. člen

(1) Objekti in naprave, namenjene odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode, so ~~lahko~~ del javne ali interne kanalizacije.

(2) Javna kanalizacija je kanalizacija, skupaj s čistilno napravo, ki zaključuje to kanalizacijo, ki je kot javna infrastruktura lokalnega pomena namenjena izvajanju občinske gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode. Objekti in naprave javne kanalizacije imajo status grajenega javnega dobra. Sestavljajo jo: [SM1]primarna in sekundarna kanalizacija s pripadajočimi objekti in napravami, komunalna ali skupna čistilna naprava in male komunalne čistilne naprave ter nepretočne greznice v skladu s tretjim in četrtem odstavkom 7. člena Uredbe.

(3) Interna kanalizacija (cegovodi s pripadajočo opremo, namenjeni odvajanju komunalne in padavinske odpadne vode iz stavbe v javno kanalizacijo in kanalizacijski priključek), nepretočne greznice, obstoječe greznice, male komunalne čistilne naprave, z zmogljivostjo manjšo od 50 PE, in male komunalne čistilne naprave iz sedmega odstavka 7. člena Uredbe niso objekti javne kanalizacije in so v lasti lastnikov stavb.

7. člen

(1) Izvajalec javne službe zagotavlja izvajanje javne službe z javno kanalizacijo, ki je grajeno javno dobro Mestne občine Kranj, za katero je pridobljeno uporabno dovoljenje ter je s pogodbo o najemu infrastrukture in izvajanju javne službe dana v najem izvajalcu javne službe.

8. člen

(1) Vso novo kanalizacijo je potrebno graditi v ločenem sistemu, kar pomeni, da je kanalizacija za komunalno odpadno vodo in industrijsko odpadno vodo grajena ločeno od kanalizacije za padavinsko vodo.

(2) Pri obnovah mešanega kanalizacijskega sistema se ločeno obravnava odvajanje padavinskih vod. Odvajanje padavinskih vod se v največji možni meri uredi z odvajanjem preko ločenega kanalizacijskega sistema. Kolikor zaradi konfiguracije terena, obstoječih vodov in drugih ovir, ločeno odvajanje ni možno, se padavinske vode s streh in drugih utrjenih površin odvajajo v fekalno kanalizacijo. Projektanti javnega kanalizacijskega sistema so dolžni pri dimenzioniranju kanalizacijskih vej upoštevati obstoječe stanje.

(3) Podatke o obstoječem stanju je projektant dolžan pridobiti pri izvajalcu javne službe.

Standardi opremljenosti

9. člen

(1) Območje poselitve mora biti zaradi izvajanja storitve javne službe opremljeno z javno kanalizacijo z zagotovljenim čiščenjem komunalno odpadne vode v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz komunalnih čistilnih naprav, ali predpisom, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav.

(2) Območje površin, predvideno za širitev naselja, mora biti glede na predvideno velikost in gostoto poselitve, opremljeno z javno kanalizacijo pod enakimi pogoji, kakor območje poselitve iz prejšnjega odstavka pred začetkom uporabe stavb na teh območjih[SMZ]

(3) Območja iz tega člena se štejejo za opremljena z javno kanalizacijo, ko je za javno kanalizacijo pridobljeno uporabno dovoljenje v skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov.

10. člen

(1) Dopolnitev v odloku določenih tehničnih kriterijev ~~odloka~~ je opredeljena v Pravilniku za projektiranje, tehnično izvedbo in uporabo javne kanalizacije, ki ga potrdi Svet ustanoviteljev oz. drug ustrezeni organ izvajalca javne službe.

III. POGOJI ZA OPRAVLJANJE STORITEV JAVNE SLUŽBE

Priključevanje na javno kanalizacijo

11. člen

(1) Na območju, kjer je javna kanalizacija zgrajena, je priključitev obvezna.

(2) V javno kanalizacijo se mora odvajati tudi komunalna odpadna voda, ki nastaja v stavbi zunaj naselja ali dela naselja, ki je opremljeno z javno kanalizacijo, če je letna obremenitev zaradi nastajanja komunalne odpadne vode preračunana na 1 m dolžine kanalskega voda, ki ga je treba zagotoviti za priključitev na javno kanalizacijo, večja od 0,02 PE (50 m na PE), odvajanje pa je možno brez naprav za prečrpavanje.

(3) Nadzor nad deli pri gradnji priključkov na javno kanalizacijo izvede izvajalec javne službe na stroške uporabnika.

(4) V javno kanalizacijo se lahko odvaja tudi industrijska odpadna voda, če je interna kanalizacija izvedena ločeno za industrijsko in komunalno odpadno vodo ter je združitev obeh kanalizacij za merilnim mestom industrijske odpadne vode.

(5) Pred odvajanjem industrijskih odpadnih vod mora investitor objekta, v katerem nastajajo industrijske odpadne vode pridobiti pozitivno mnenje izvajalca javne službe ter o tem z njim skleniti pogodbo iz četrtega odstavka 2. člena tega odloka.

12. člen

(1) Vsaka stavba se praviloma priključuje preko svojega priključka. Ko to ni možno ali ni racionalno je, ob soglasju vseh lastnikov takega priključka, dovoljena priključitev več stavb preko enega priključka.

13. člen

(1) Priključitev na javno kanalizacijo lahko izvede katerikoli usposobljeni izvajalec gradbenih del pod pogojem, da uporabnik pridobi predhodno pisno soglasje izvajalca javne službe in da financira stroške izvedbe vključno s povrnitvijo okolice v prvotno stanje. Izvajalec gradbenih del, oziroma uporabnik, mora o nameravani priključitvi pisno obvestiti izvajalca javne službe najmanj 7 dni pred pričetkom del. Pri priključitvi na obstoječo mešano kanalizacijo se mora dno priključka nahajati nad temenom iztočnega kanala. Pri novogradnjah fekalne kanalizacije pa se priključke lahko izvede v jaških ali direktno na cev preko fazonskega kosa najmanj 5 cm nad dnom iztočnega kanala. Vsak uporabnik mora zgraditi revizijski jašek na svojem zemljišču.

14. člen

(1) V času projektiranja novega kanala imajo uporabniki pravico predlagati smer oziroma lokacijo kanala pod pogojem, da se s tem strinjajo tudi lastniki zemljišč, po katerih naj bi potekal kanal. Prav tako imajo pravico predlagati mesto priključitve na javno kanalizacijo, bodisi v jašku ali na poljubnem drugem mestu, pri čemer jim mora izvajalec gradbenih del omogočiti izvedbo odcepa in možnost direktnega priklopa na kanal. V primeru, da uporabnik mesta priključitve ne predlaga, ga določi izvajalec gradbenih del, oziroma pooblaščen izdelovalec projektne dokumentacije.

15. člen

(1) Javno kanalizacijsko omrežje mora zagotoviti odvodnjavanje pritličja, ne pa tudi kletnih prostorov gradbenih objektov. V kolikor ni drugače določeno, se mora dno sekundarne kanalizacije nahajati na globini najmanj 1,4 m od kote raščenege terena, s čimer je omogočeno nemoteno gravitacijsko odvodnjavanje pritličja priključenih objektov. Izvajalec javne službe lahko v primeru, ko globina javne kanalizacije to dopušča, dovoli tudi neposredno odvodnjavanje kletnih prostorov, vendar na izključno odgovornost lastnika objekta, ki mora z vgradnjo protipovratne lopute ali črpalke preprečiti nevarnost povratnega udara odpadne vode.

16. člen

(1) Posamezni objekt ali del objekta, ki se zaradi neugodne lege v prostoru nahaja pod koto dna odvodnega kanala, se na javno kanalizacijo priključi preko hišnega črpališča, ki ga je dolžan zgraditi in upravljati lastnik priključka. V primeru, da se na nižje ležeči lokaciji nahaja več kot 5 objektov z več kot 20 PE obremenitve, pri čemer posamezni objekt ni mogoče neposredno povezati na javno kanalizacijo, občina zgradi skupno črpališče, ki ga je dolžan vzdrževati izvajalec javne službe.

17. člen

(1) Za vsak objekt ali sklop objektov na isti lokaciji, ki so v lasti enega uporabnika, je dovoljen samo en priključek na javno kanalizacijo. V primeru zahtevne konfiguracije terena ali ko to zahteva položaj in velikost objektov, se izjemoma dovoli tudi izgradnja dveh ali več priključkov pod pogojem, da se plačajo vse potrebne dajatve, stroški gradnje dodatnega števila odceпов za hišne priključke od mesta priključitve na javno kanalizacijo do parcelne meje uporabnika in obračunajo višji stroški vzdrževanja sistema.

18. člen

(1) Ob izgradnji javne kanalizacije se za vse objekte, ki mejijo na površine v javni rabi (ceste, pločniki, parkirišča), izvedejo tudi odcepi za hišne priključke do parcelne meje, oziroma roba cestnega telesa. Za tiste objekte, ki ne mejijo na javno površino, po kateri se gradi javna kanalizacija, se zgradi odcep do mesta, na katerem sta priključena najmanj dva uporabnika pod pogojem, da se s tem strinja tudi lastnik služočega zemljišča. V vseh ostalih primerih (manj kot dva uporabnika, neurejena služnost in dostop do objekta) pa mora uporabnik sam zagotoviti možnost priključitve na javno kanalizacijo.

19. člen

(1) Uporabnikom in drugim nepooblaščenim osebam ni dovoljeno posegati v javno kanalizacijo. Na trasi kanalizacije se ne sme graditi, postavljati objektov, nasipati materiala in izvajati ostalih aktivnosti, ki bi lahko povzročile poškodbe na cevovodu ali ovirale njegovo delovanje in vzdrževanje. Prav tako ni dovoljeno posegati v interne kanalizacijske objekte in naprave drugih uporabnikov ali jim celo preprečiti odvod odpadne vode v javno kanalizacijsko omrežje.

20. člen

(1) Sprememba dimenzije priključka, trase, merskega mesta in izvedba dodatnega priključka se obravnava na enak način, kot da gre za nov kanalizacijski priključek.

21. člen

(1) Odjava priključka je dovoljena samo v primeru rušitve priključenega objekta, v primeru starih nenaseljenih objektov in v primeru začasnega priključka. Uporabnik mora zahtevo za odjavo v pisni obliki posredovati izvajalcu javne službe skupaj z dokazilom o odjavi vodovodnega priključka. Prekinitev priključka izvede usposobljeni izvajalec gradbenih del na stroške uporabnika.

Javna pooblastila

22. člen

(1) Za vsak poseg v prostor na celotnem območju, kjer se izvaja javna služba odvajanja in čiščenja odpadne vode, mora izvajalec javne službe, v skladu s predpisi o graditvi objektov in predpisi o emisijah snovi iz malih komunalnih čistilnih naprav, na osnovi zahteve udeleženca pri graditvi objektov, izdati projektne pogoje oz. soglasje:

- za priključitev na javno gospodarsko infrastrukturo na območju predvidene gradnje z urejeno javno kanalizacijo,
- na območju predvidene gradnje, kjer ni javne kanalizacije, mora izvajalec javne službe zagotavljati prve meritve in obratovalni monitoring ter izdelati oceno obratovanja malih komunalnih čistilnih naprav in o tem voditi ustrezne evidence ter z lastniki malih komunalnih čistilnih naprav podpisati pogodbe o rednem črpanju blata,
- na obstoječem poselitvenem območju ob izgradnji javne kanalizacije izvajalec javne službe, po izgradnji kanalizacije, pisno s priporočeno pošto obvesti uporabnike o obveznosti priključitve na javno omrežje.

(2) Na osnovi obvestila Mestne občine Kranj o plačanem komunalnem prispevku, bo izvajalec javne službe izdal soglasje za priključitev. Priključitev na javno kanalizacijo mora uporabnik opraviti v roku 6 mesecev po prejemu obvestila o obvezni priključitvi, kolikor predpisi ne določajo drugače.

(3) Izvajalec javne službe izda pozitivno soglasje, ko so izpolnjeni naslednji pogoji:

- če so dani tehnični pogoji za priključitev, urejene lastniške zadeve in ima uporabnik poravnane vse obveznosti do izvajalca javne službe;
- drugi pogoji v skladu s tem odlokom.

23. člen

(1) Roki za izdajo posameznih dokumentov iz prejšnjega člena so določeni s predpisi o graditvi objektov.

IV. OBVEZNOSTI IN PRAVICE IZVAJALCA JAVNE SLUŽBE

Območje, ki je opremljeno z javno kanalizacijo

24. člen

(1) Storitve, ki jih izvaja izvajalec javne službe za zagotavljanje nemotenega delovanja javne kanalizacije:

1. vzdrževanje in čiščenje objektov javne kanalizacije s ciljem zagotavljati nemoteno odvajanje in čiščenje odpadnih voda;
2. zagotoviti odvajanje in čiščenje komunalne vode in padavinske odpadne vode iz javnih površin ali streh;
3. zagotoviti odvajanje in čiščenje padavinske odpadne vode, ki se v javno kanalizacijo odvaja s površin, ki niso javne površine in industrijske odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo kot posebno storitev zaradi uporabe objektov javne kanalizacije;
4. zagotoviti prevzem komunalne odpadne vode in grezničnih gošč pri uporabniku in zagotoviti obdelavo na centralni čistilni napravi;
5. zagotoviti prevzem in obdelavo blata iz malih komunalnih čistilnih naprav;
6. izdelati načrt gospodarjenja z blatom, v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki;
7. izvajanje prvih meritev in obratovalnega monitoringa za male komunalne čistilne naprave;
8. izdelava potrdil in ocen obratovanja v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav;
9. nadzor nad sestavo odpadne vode in nadzor nad delovanjem čistilnih naprav;
10. upravljanje malih komunalnih čistilnih naprav in nepretočnih greznic iz tretjega in četrtega odstavka 7. člena Uredbe;
11. nadzor nad stanjem kanalizacijskih priključkov in interne kanalizacije do vstopa v stavbo uporabnika v predpisanih obdobjih;
12. skrb za razvoj dejavnosti ter pripravo planskih dokumentov izvajalca javne službe;

13. sodelovanje pri izgradnji novega kanalizacijskega omrežja;
14. sodelovanje pri planiranju obnov, širitev, dopolnitev javne kanalizacije;
15. vodenje investicijskih vzdrževalnih del na javni kanalizaciji;
16. izvajanje rednih vzdrževalnih del na javni kanalizaciji;
17. izvajanje nadzora novozgrajenih priključkov;
18. sodelovanje pri tehničnih pregledih objektov;
19. pisno obveščanje uporabnikov o izvajanju javne službe;
20. izdelovanje programa odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode;
21. skrb za redni obračun izvajanja storitev javne službe, okoljske dajatve, in ostalih, s posebnimi predpisi določenih dajatev.

Območje, ki ni opremljeno z javno kanalizacijo

25. člen

(1) Izvajalec javne službe mora zagotavljati:

- prevzem blata iz obstoječih greznic ter malih komunalnih čistilnih naprav pri uporabniku storitev ter obdelavo blata na centralni čistilni napravi Kranj najmanj enkrat na tri leta;
- redno praznjenje nepretočnih greznic in odvoz ter obdelavo njihove vsebine na centralni čistilni napravi Kranj;
- prevzem blata in izvajanje prvih meritev in obratovalnega monitoringa iz malih komunalnih čistilnih naprav iz sedmega odstavka 7. člena Uredbe najmanj enkrat na tri leta;
- izvajanje prvih meritev in obratovalnega monitoringa za male komunalne čistilne naprave v skladu s predpisi, ki urejajo emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav;
- izdelava potrdil in ocen obratovanja v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav.

(2) Izvajalec javne službe mora lastnike ali upravljavce nepretočnih greznic, obstoječih greznic in malih komunalnih čistilnih naprav preko sredstev javnega obveščanja ali na krajevno običajen način obvestiti o:

- komunalni ali skupni čistilni napravi, na kateri se obdeluje komunalna odpadna voda in blato;
- pogojih odvajanja komunalne in padavinske odpadne vode v javno kanalizacijo,
- rokih in času praznjenja nepretočnih, obstoječih greznic in prevzemanju blata malih komunalnih čistilnih naprav;

- rokih in času izvedbe prvih meritev in obratovalnega monitoringa za male komunalne čistilne naprave iz sedmega odstavka 7. člena Uredbe.

(3) Izvajalec javne službe mora izdelati terminski plan praznjenja in zagotavljati prevzem blata za:

- nepretočne greznice;
- pretočne (obstoječe greznice) najmanj enkrat na tri leta;
- male komunalne čistilne naprave najmanj enkrat na tri leta.

(4) Praznjenje greznic in malih komunalnih čistilnih naprav se izvaja:

- po rednem planu izvajalca javne službe;
- na osnovi izrednih naročil uporabnikov.

(5) V primeru praznjenja greznic in malih komunalnih čistilnih naprav po planu izvajalca javne službe, izvajalec pisno obvesti uporabnika o predvideni praznitvi najmanj 8 dni pred opravljanjem storitve. Če se uporabnik ne odzove, mu izvajalec javne službe pošlje ponoven dopis s priporočeno pošto najmanj 15 dni pred predvidenim opravljanjem storitve. Kolikor uporabnik tudi v drugem predvidenem terminu ne omogoči praznjenja ali greznica ne ustreza predpisom, izvajalec javne službe o tem obvesti medobčinsko inšpekcijsko službo.

(6) Uporabnik je dolžan sam pripraviti greznico oziroma malo komunalno čistilno napravo za praznjenje (odpiranje pokrovov, možnost dovoza in dostopa do greznice oziroma male komunalne čistilne naprave). Kolikor uporabnik ne more sam zagotoviti pripravo greznice, lahko to stori izvajalec javne službe na stroške uporabnika.

(7) Storitev prevzema blata iz obstoječih greznic, malih komunalnih čistilnih naprav ter praznjenje nepretočnih greznic izvajalec javne službe lahko odda po pogodbi tudi drugim podizvajalcem. Naročila za storitev se zbirajo pri izvajalcu. Podizvajalec je dolžan posredovati redne podatke o izvedenem delu. Za uporabnike se pogoji ne spreminjajo.

(8) V primeru uporabe blata, ki nastaja na kmetijskem gospodarstvu in je v skladu s predpisom, ki ureja uporabo blata iz komunalnih čistilnih naprav v kmetijstvu, zmešano skupaj s komunalno odpadno vodo, z gnojevko oziroma gnojnico ter skladiščeno najmanj šest mesecev pred uporabo se lahko uporablja za gnojilo v kmetijstvu. V tem primeru izvajalec javne službe opravi prve meritve in obratovalni monitoring ali izdelavo ocene obratovanja male čistilne naprave kot obvezno storitev javne službe.

(9) Določbe prejšnjega odstavka se lahko uporabljajo samo v primeru, če lastnik nepretočne greznice ali male komunalne čistilne naprave z zmogljivostjo, manjšo od 50 PE, izvajalcu javne službe ob vsakokratni storitvi obratovalnega monitoringa predloži pisno izjavo, da je uporaba blata za gnojilo v kmetijstvu, v skladu s predpisom, ki ureja uporabo blata iz komunalnih čistilnih naprav v kmetijstvu.

Ostale obveznosti izvajalca javne službe

26. člen

(1) Izvajalec javne službe mora voditi evidence o:

1. naselijih, kjer se zagotavlja storitev javne službe in načinu njenega izvajanja;
2. območjih poselitve, kjer izvaja storitve javne službe in način njenega izvajanja;
3. stavbah, kjer izvaja storitve javne službe, in načinu, vrsti in obsegu njenega izvajanja;
4. uporabnikov storitve javne službe;
5. javnih kanalizacijskih sistemih;
6. iztokih iz javnih kanalizacijskih sistemov;
7. dolžini primarnega in sekundarnega kanalizacijskega omrežja javne kanalizacije;
8. komunalnih in skupnih čistilnih napravah in čistilnih napravah padavinske odpadne vode, ki so javna infrastruktura za izvajanje javne službe;
9. stavbah, ki so priključene na javno kanalizacijo;
10. stavbah, iz katerih se komunalna odpadna voda odvaja v kanalizacijo, ki ni javna in čisti v mali komunalni čistilni napravi ali zbira v nepretočni greznici;
11. evidenco o malih komunalnih čistilnih napravah, stavbah, katerih komunalna odpadna voda se odvaja v malo komunalno čistilno napravo;
12. stavbah, katerih komunalna odpadna voda se odvaja v obstoječo greznico;
13. stavbah, katerih komunalna odpadna voda se zbira v nepretočno greznico;
14. objektih in napravah sekundarnega, primarnega in magistralnega omrežja;
15. komunalnih, skupnih in malih komunalnih čistilnih napravah;
16. priključkih stavb na javno kanalizacijo;
17. napravah, ki odvajajo industrijsko odpadno vodo v javno kanalizacijo;
18. celotni količini odvedene in prečiščene komunalne odpadne vode;
19. celotni količini odvedene in prečiščene industrijske odpadne vode;
20. celotni količini odvedene in prečiščene padavinske odpadne vode;
21. količinah obdelanega, predelanega in odstranjenega blata;
22. količini komunalne odpadne vode, prevzete s praznjenjem greznic in malih komunalnih čistilnih naprav;
23. utrjenih površinah, za katere zagotavlja odvajanje padavinske vode;
24. izdanih potrdilih in ocenah obratovanja po predpisih, ki urejajo emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav;
25. sklenjenih pogodbah o posebnih storitvah;

26. stroških izvajanja javne službe;

27. ostale evidence, predpisane z Uredbo in drugimi predpisi o emisijah snovi.

(2) Spremljajoče zadolžitve izvajalca javne službe:

1. vodi kataster kanalizacijskega omrežja;
2. vodi kataster greznic in malih komunalnih čistilnih naprav;
3. omogoča Mestni občini Kranj dostop do podatkov iz katastra in ji posreduje podatke za zbirni kataster;
4. pripravlja poročila o doseženih standardih opremljenosti;
5. skrbi za ustrezno ~~strokovno~~ strokovno ~~kadrovske~~ usposobljenost zaposlenih;
6. skrbi za ustrezno tehnično opremljenost.

(3) Mestna občina Kranj se obvezuje, da bo v skladu s predpisi o vodenju katastrov javne infrastrukture in v skladu s pogodbo o vodenju katastra, izvajalcu javne službe enkrat letno oziroma po dogovoru brez plačila posredovala informacije javnega značaja, ki jih na podlagi predpisov o lokalni samoupravi, pridobi od državnih organov za potrebe Geografskega informacijskega sistema.

27. člen

(1) Izvajalec javne službe je materialno odgovoren za škodo, ki nastane na napravah in objektih uporabnika kot posledica nestrokovnega ali malomarnege vzdrževanja kanalizacijskega sistema. Ni pa odgovoren za škodo, ki nastane kot posledica:

- višje sile, to je v primeru poplav, ob naravnih in drugih nesrečah;
- ko niso zagotovljeni pogoji ureditve vodotokov in zalednih vod;
- ko priključitev ni izvedena v skladu s soglasjem izvajalca javne službe.

28. člen

(1) Izvajalec javne službe lahko prekine odvajanje odpadne vode v primeru višje sile.

(2) Kot višja sila se upoštevajo nepredvidljive okvare in motnje delovanja na objektih in napravah javne kanalizacije zaradi poplav, potresa, zemeljskega premika, udara, eksplozije, požara, daljšega izpada električne energije, terorističnega dejanja in podobno. V tem primeru mora izvajalec javne službe ukrepati v skladu s sprejetimi načrti ukrepov za take primere.

29. člen

(1) Ob vsaki začasni prekinitvi odvajanja in čiščenja odpadne vode mora izvajalec javne službe o tem pisno ali preko sredstev javnega obveščanja obvestiti vse prizadete uporabnike, pri čemer mora obvezno navesti čas, dolžino trajanja prekinitve, način ravnanja z odpadno vodo v času prekinitve in posledice v primeru neupoštevanja tega navodila.

(2) Prav tako je dolžan obvestiti tudi vse ostale osebe, ki niso neposredno priključene na javno kanalizacijo, bi pa v času prekinitve lahko utrpeli morebitno škodo.

30. člen

(1) Uporabniku v času trajanja prekinitve ni dovoljeno izpuščati vode v javno kanalizacijsko omrežje in je odgovoren za vso neposredno in posredno škodo, ki bi nastala s tem dejanjem.

31. člen

(1) Izvajalec javne službe na stroške uporabnika, po predhodnem obvestilu prekine odvajanje odpadne vode, kadar:

- ugotovljeno stanje interne kanalizacije ogroža zdravje in premoženje prebivalcev,
- ugotovljeno stanje interne kanalizacije ogroža vodne vire ali oskrbo s pitno vodo,
- uporabnik ne poravnava stroškov storitev v osmih dneh po prejemu opomina,
- je kanalizacijski priključek izveden brez soglasja izvajalca javne službe,
- uporabnik onemogoča izvajalcu meritve parametrov količin in onesnaženosti,
- stanje interne kanalizacije ogroža delovanje javne kanalizacije ali procesa na komunalni čistilni napravi.

(2) Prekinjeno odvajanje odpadne vode velja za čas do odprave vzroka prekinitve. Vse stroške izvajalca javne službe, ki nastanejo s prekinitvijo in ponovno priključitvijo, plača uporabnik.

32. člen

(1) Izvajalec javne službe mora pristojnemu ministrstvu redno posredovati programe in poročila o izvajanju javne službe v skladu s predpisi o nalogah, ki se izvajajo v okviru obvezne občinske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode.

V. OBVEZNOSTI IN PRAVICE UPORABNIKOV

33. člen

(1) Objekti in naprave, ki so v lasti uporabnika ali uporabnikov so:

1. interna kanalizacija;
2. nepretočne greznice;
3. male komunalne čistilne naprave z zmogljivostjo, manjšo od 50 PE;
4. male komunalne čistilne naprave z enako ali večjo zmogljivostjo od 50 PE, v skladu s sedmim odstavkom 7. člena Uredbe
5. naprave in objekti za predčiščenje odpadnih voda (lokalne čistilne naprave, obstoječe greznice, gnojnične jame);

6. interna črpališča odpadnih vod;
7. vodomeri na lastnih vodnih virih ali merilniki pretokov na iztokih pred izpustom v javno kanalizacijo;
8. merilna mesta in vzorčevalniki na kanalizacijskem priključku ali na vtokih in iztokih iz internih čistilnih naprav.

(2) Objekte in naprave iz prvega odstavka tega člena vzdržuje uporabnik na svoje stroške.

Območje, ki je opremljeno z javno kanalizacijo

34. člen

(1) Uporabniki javne službe so fizične in pravne osebe, ki so lastniki stavb ali delov stavb in utrjenih površin na območju Mestne občine Kranj.

35. člen

(1) Priključitev stavbe na javno kanalizacijsko omrežje uporabnik izvede na podlagi pisnega soglasja izvajalca javne službe.

(2) Uporabnik sme odvajati v javno kanalizacijo odpadno vodo samo v količinah in z lastnostmi, ki so določene s predpisi o emisijah snovi in s pogoji pisnega soglasja izvajalca javne službe.

36. člen

(1) Obveznosti uporabnika:

- interna kanalizacija mora biti zgrajena v skladu s soglasjem izvajalca javne službe;
- skrbi za redno vzdrževanje interne kanalizacije;
- izvajalcu omogoča pregled interne kanalizacije;
- dovoli dostop do javne kanalizacije za izvajanje vzdrževalnih del na javni kanalizaciji, kadar le-ta poteka po njegovem zemljišču;
- v primeru motenj v delovanju kanalizacijskega sistema o tem opozori izvajalca javne službe;
- uporabnik je vsako spremembo dolžan sporočiti izvajalcu javne službe (ime, naziv, naslov ipd.)
- urejanje medsebojnih delitev stroškov, kadar imajo obračun preko skupnega melinika pretoka odpadnih vod in sporočanje upravljavcu naslovnika in plačnika računov.

37. člen

(1) Na območju poselitve, ki je opremljena z javno kanalizacijo, mora uporabnik (lastnik stavbe), v kateri nastaja komunalna odpadna voda, zagotoviti, da se komunalna odpadna voda odvaja v javno kanalizacijo.

(2) Na območju poselitve, kjer se na novo zgradi javna kanalizacija, je uporabnik dolžan greznico opustiti in se v roku 6 mesecev po prejemu obvestila, poslanega s priporočeno pošto, o obvezni priključitvi, priključiti na javno kanalizacijo, kolikor predpisi ne določajo drugače. Uporabnik mora greznico očistiti, zasuti ali pa jo uporabiti za drug namen (npr. za zbiralnik vode-deževnico).

38. člen

(1) Lastnik stavbe mora za padavinsko vodo, ki odteka s strehe stavbe, zagotoviti odvajanje neposredno v vode ali posredno v podzemne vode, kadar je to izvedljivo. Prav tako mora za padavinsko vodo, ki odteka iz utrjenih površin zagotoviti odvajanje neposredno v vode ali posredno v podzemne vode, kadar je to izvedljivo.

(2) Na območjih kjer ponikanje zaradi sestave tal ni možno, kanalizacijski sistem pa omogoča priključitev padavinskih voda, se le-ta lahko odvaja v javno kanalizacijo, pod pogojem, da uporabnik pridobi soglasje za priključitev padavinskih voda s strani izvajalca javne službe oz. v primeru odvajanja padavinskih odpadnih voda z utrjenih površin, o tem z izvajalcem sklene pogodbo o izvajanju posebne storitve.

39. člen

(1) Odpadna voda ne sme vsebovati sestavin, ki bi škodovale okolju, objektom in napravam javne kanalizacije in delavcem, ki vzdržujejo kanalizacijsko omrežje. Vsebnost teh snovi ne sme preseči s predpisi določene maksimalno dovoljene vrednosti za izpust v javno kanalizacijsko omrežje.

(2) V fekalno kanalizacijo je prepovedano odvajati:

1. strupene snovi;
2. odpadna topila;
3. snovi, ki razvijajo strupene pline ali eksplozijske mešanice;
4. jedke snovi (kislina, alkalije in soli);
5. maščobe in odpadno olje;
6. trdne snovi, kot so ostanki hrane, pepel, kosti, gnoj, rastlinske ostanke, trupla poginulih živali;
7. mavec, pesek, tekstil, les, perje, dlako, steklo, žagovino, plastiko ali druge predmete;
8. radioaktivne snovi;
9. kužne snovi;
10. odpadno vodo iz gnojišč, silažno vodo;
11. svežega ali pregnitega blata iz greznic;

12. zmlate ali zdrobljene trdne odpadke (montaža nožnih sekal na iztoku v fekalno kanalizacijo je prepovedana);
13. druge snovi, ki jih je, v skladu s predpisi o emisijah snovi prepovedano odvajati v javno kanalizacijsko omrežje.

Območje, ki ni opremljeno z javno kanalizacijo

40. člen

(1) Na poselitvenem območju brez javne kanalizacije in na poselitvenem območju, kjer po operativnem programu opremljanja naselij z javno kanalizacijo ni predvidena gradnja javne kanalizacije se, za predvidene objekte, v katerih nastaja komunalna odpadna voda, odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode predvidi:

- nepretočne greznice – če obremenitev ne presega 50 PE in je nepretočna greznica zgrajena v skladu s predpisi, ki urejajo gradbene proizvode, njeno praznjenje pa se izvaja v skladu s tem odlokom;
- male komunalne čistilne naprave.

41. člen

(1) Predpisane velikosti greznic so naslednje:

- nepretočne 3000 litrov na osebo;
- pretočne (obstoječe) 2000 litrov na osebo;
- minimalna prostornina greznice je 6000 litrov.

(2) Uporabnik stavbe, iz katere se komunalne odpadne vode odvajajo v greznico, je izvajalcu javne službe dolžan omogočiti redno praznjenje.

42. člen

(1) Na poselitvenem območju brez javne kanalizacije se iz obstoječih objektov komunalna odpadna voda lahko zbira v obstoječi greznici, ki jo je uporabnik dolžan izprazniti najmanj enkrat na tri leta.

(2) Odpadno vodo in goščo iz greznic je prepovedano odvažati na javne ali kmetijske površine, oziroma neposredno odvajati v površinske ali podzemne vode ali neposredno odvajati na površino lastnih ali sosednjih zemljišč.

(3) Obdelavo odpadnih voda in gošč iz greznic zagotovi izvajalec javne službe na komunalni ali skupni čistilni napravi.

(4) Greznice lahko prazni izključno izvajalec javne službe oziroma podizvajalci, ki imajo z izvajalcem javne službe sklenjeno pogodbo.

(5) Na poselitvenem območju, kjer po operativnem programu opremljanja naselij z javno kanalizacijo ni predvidena gradnja javne kanalizacije, morajo lastniki obstoječih stavb, na svoje

stroške, zagotoviti čiščenje v mali komunalni čistilni napravi, najpozneje do 31. decembra 2017, če stavba ni na občutljivem območju oziroma do 31. decembra 2015, če je na občutljivem območju.

(6) Lastniki ali upravljavci stavb morajo sami zagotoviti redno vzdrževanje in čiščenje interne kanalizacije in kanalizacijskih priključkov, redno vzdrževanje nepretočnih greznic, obstoječih pretočnih greznic in malih komunalnih čistilnih naprav. Sami morajo zagotoviti tudi občasno preverjanje tehnične brezhibnosti kanalizacijskih priključkov, nepretočnih greznic ter malih komunalnih čistilnih naprav, najmanj enkrat na 20 let.

43. člen

(1) Uporabnik objekta, ki ima za čiščenje odpadnih vod zgrajeno malo komunalno čistilno napravo, je upravičen do plačevanja nižje okoljske dajatve za obremenjevanje okolja zaradi odvajanja odpadne vode.

(2) Za znižanje okoljske dajatve mora lastnik objekta, iz katerega se odpadne vode čistijo v mali komunalni čistilni napravi, priložiti izjavo o skladnosti za malo čistilno napravo ter z izvajalcem javne službe podpisati pogodbo za izdelavo ocene obratovanja, kontrolo delovanja in prevzem blata iz male komunalne čistilne naprave ter opraviti ustrezno oceno obratovanja male čistilne naprave.

(3) V malo komunalno čistilno napravo je prepovedano odvajati industrijsko odpadno vodo ali padavinsko odpadno vodo.

(4) Uporabnik stavbe, iz katere se komunalne odpadne vode odvajajo v malo komunalno čistilno napravo, je dolžan zagotoviti odvoz blata vsaj enkrat na tri leta. Odvoz blata lahko izvaja izključno izvajalec javne službe oziroma podizvajalci, ki imajo z izvajalcem javne službe sklenjeno pogodbo.

44. člen

(1) Stroške transporta in stroške obdelave odpadne vode in gošč iz greznic ter blata iz malih komunalnih čistilnih naprav ter stroške obratovanja in kontrole obratovanja naprav iz 41. do vključno 44. člena krije uporabnik, oziroma povzročitelj onesnaženja.

(2) Prve meritve in obratovalni monitoring zagotavlja izvajalec javne službe za celotno območje, kjer izvaja javno službo, ne glede na to, ali malo komunalno čistilno napravo vzdržuje sam, v okviru storitev javne službe, ali z njo upravlja druga oseba.

VI. NADZOR

45. člen

(1) Izvajalec javne službe in pristojna medobčinska inšpekcijska služba imata pravico in dolžnost, da v primeru potrebe opravita pregled kanalizacijskih objektov in naprav, ne glede na to, kdo je lastnik, oziroma uporabnik teh objektov in naprav. ~~Medobčinska~~ Medobčinska inšpekcijska služba lahko izvajalcu naloži obvezni pregled kanalizacijskih objektov in naprav ter izdelavo poročila, ki je sestavni del inšpekcijskega postopka.

46. člen

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega odloka izvaja medobčinska inšpekcijska služba, kolikor predpisi ne določajo drugače.

(2) V primeru ko zavezanec ne izvrši odločbe, izdane na podlagi prvega odstavka tega člena, v roku, določenem v odločbi, medobčinska inšpekcijska služba lahko odredi prisilno izvršitev odločbe na stroške zavezanca.

(3) Izvajalec javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode je dolžan ugotavljati nepravilno ravnanje, to je ravnanje, ki ni v skladu s tem odlokom. V primeru neupoštevanja določil tega odloka je dolžan kršitelje prijaviti medobčinski inšpekcijski službi.

VII. VIRI FINANCIRANJA JAVNE SLUŽBE

47. člen

(1) Viri financiranja javne službe so:

- cena storitev javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode;
- okoljske in druge dajatve določene s predpisi;
- sredstva občinskega proračuna;
- drugi viri.

48. člen

(1) Za izvedbo rednih vzdrževalnih del na javni kanalizaciji skrbi izvajalec javne službe, lahko pa določena dela v skladu s predpisi o javnem naročanju pisno naroči pri tretji osebi, ki je strokovno usposobljena za ta dela. Stroški za redna vzdrževalna dela se krijejo iz cene storitve javne službe.

(2) Investitor vzdrževalnih del v javno korist, rekonstrukcij in gradnje javne kanalizacije je občina.

(3) V primeru rekonstrukcije javne kanalizacije so priključki v cestnem telesu do parcelne meje lastnika objekta strošek rekonstrukcije kanalizacije, ki se financira iz javnih sredstev.

(4) Izvajalec ima zaradi izvajanja javne službe brez soglasja lastnika pravico pristopati do kanalizacijskih objektov in naprav, malih komunalnih čistilnih naprav in greznic, vendar mora pisno ali ustno obvestiti lastnika prizadetega zemljišča in po morebitnem posegu vzpostaviti prvotno stanje.

Cena storitev javne službe

49. člen

Cena odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode se oblikuje in potrjuje na način, ki ga določajo predpisi o oblikovanju cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja, na predlog izvajalca javne službe.

50. člen

(1) Cena storitev odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode mora biti prikazana ločeno za:

- storitve odvajanja komunalne in padavinske odpadne vode z javnih površin,
- odvajanje padavinske odpadne vode s streh,
- storitve čiščenja komunalne odpadne vode in padavinske odpadne vode z javnih površin,
- čiščenje padavinske odpadne vode s streh,
- storitve, povezane z nepretočnimi greznicami, obstoječimi greznicami in malimi komunalnimi čistilnimi napravami.

(2) Zaračunana cena posamezne storitve je sestavljena iz:

- omrežnine,
- cene storitve in
- okoljske dajatve v skladu s predpisom, ki ureja okoljske dajatve za onesnaževanje okolja zaradi odvajanja odpadne vode (pri prvi in peti alineji prejšnjega odstavka).

(3) Osnova za obračun odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode in storitev povezanih z nepretočnimi greznicami, obstoječimi greznicami in malimi komunalnimi čistilnimi napravami je dobavljena količina pitne vode, merjena z obračunskimi vodomeri.

(4) V primeru da stavba, za katero se opravljajo storitve odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode, ni opremljena z obračunskim vodomrom za merjenje porabe pitne vode, se za količino storitev iz prejšnjega odstavka upošteva število stalno prijavljenih stanovalcev ob upoštevanju normirane porabe pitne vode, ki znaša 0,15 m³ na osebo na dan.

(5) Na območjih brez javnega vodovoda, kjer se zato izvaja lastna oskrba s pitno vodo, so uporabniki oziroma upravljavci zasebnega vodovoda na zahtevo izvajalca javne službe dolžni sporočiti letno porabo pitne vode po posameznih gospodinjstvih.

~~(65)~~ Uporabniki so dolžni kriti stroške odvajanja in stroške čiščenja odpadne vode od dneva priključitve na javno kanalizacijo oziroma čistilno napravo.

~~(76)~~ Stroške odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode ter storitev, povezanih z nepretočnimi greznicami, obstoječimi greznicami in malimi komunalnimi čistilnimi napravami se uporabnikom zaračunava mesečno. Praznjenje greznic se izvaja sistematično po planu izvajalca najmanj enkrat na tri leta, ali po naročilu uporabnika. Cena pokriva stroške enkratnega praznjenja na tri leta, vsako dodatno praznjenje se uporabniku zaračuna po ceni v veljavnem ceniku, zmanjšani za 30 %. V primeru, da uporabnik sistematično potrebuje večkratno praznjenje (neustrezna greznica, problemi s ponikanjem, nepretočna greznica), se sklene pogodba.

51. člen

(1) Storitve odvajanja in čiščenja padavinske odpadne vode s streh se obračunavajo v m³ glede na količino padavin, ki padejo na tlorisno površino strehe, s katere se padavinska odpadna voda odvaja v javno kanalizacijo ali čisti na komunalni čistilni napravi.

(2) Za količino padavinske odpadne vode se šteje povprečna letna količina padavin v obdobju zadnjih petih let, ki je izmerjena v okviru meritev državne mreže meteoroloških postaj, preračunana na površino strehe, s katere se padavinska odpadna voda odvaja v javno kanalizacijo ali čisti na čistilni napravi.

52. člen

(1) Zagotavljanje uporabe javne infrastrukture za odvajanje industrijskih odpadnih voda in njihovo čiščenje na čistilni napravi osebam, ki niso uporabniki storitev javne službe, je posebna storitev izvajalca. Izvajalec lahko opravlja posebne storitve v soglasju z lastnikom javne infrastrukture, pri čemer ne sme ustvarjati negativne razlike med prihodki in odhodki, ki izvirajo iz tega naslova.

53. člen

(1) Uporabnik, ki vodo uporablja v reprodukcijske namene (jo vgrajuje v izdelke, uparja ali uporablja v kmetijski proizvodnji in podobno), jo odvaja neposredno v vodotok ali ponika, ima pravico zahtevati, da se mu ta delež odšteje od obračunanih količin za odvajanje in čiščenje odpadne vode in okoljske dajatve za obremenjevanje vode pod naslednjimi pogoji:

- da se količina tako uporabljene vode meri s posebej vgrajenim vodomermom,
- da razpolaga s sistemom za ponikanje ali odvajanje vode v vodotok in da je za ta objekt pridobil tudi uporabno dovoljenje in vsa ostala soglasja.

54. člen

(1) Omrežnina je del cene, ki pokriva letne stroške javne infrastrukture, ki je namenjena odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode na območju občine ter se uporabnikom obračunava v skladu s predpisi o oblikovanju cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja.

(2) Omrežnina pri storitvi čiščenja se zaračunava uporabnikom za storitve čiščenja komunalnih odpadnih voda, za storitve čiščenja padavinskih odpadnih voda in za storitve obdelave prevzetega blata iz nepretočnih greznic, obstoječih greznic in malih komunalnih čistilnih naprav. Omrežnina pri storitvi odvajanja pa se zaračunava uporabnikom za storitve odvajanja komunalnih odpadnih voda in za storitve odvajanja padavinskih odpadnih voda. Omrežnina vključuje: stroške amortizacije ali najema osnovnih sredstev, ki so javna infrastruktura, stroške zavarovanja infrastrukture, stroške odškodnin (služnosti, za povzročeno škodo povezano z gradnjo, obnovo ali vzdrževanjem infrastrukture), odhodke financiranja (stroški obresti in drugi stroški povezani z dolžniškim financiranjem gradnje ali obnove infrastrukture).

55. člen

(1) Izvajalec javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v Mestni občini Kranj plačuje najemnino za uporabo javne infrastrukture v skladu s pogodbo o najemu javne infrastrukture in izvajanju javnih služb. Najemnina je določena najmanj v višini obračunane amortizacije za vso javno infrastrukturo, ki je potrebna za opravljanje posamezne javne službe.

(2) Če se ob potrditvi cene mestni svet odloči, da potrjena cena storitve javne službe ne pokriva celotne najemnine iz prejšnjega odstavka ali cene opravljene storitve, mora za razliko občina oblikovati subvencijo iz proračuna občine.

(3) Občina lahko prizna subvencijo iz prejšnjega odstavka v izračunu cen storitev javnih služb za uporabnike, ki so gospodinjstva ali izvajalci nepridobitnih dejavnosti.

56. člen

(1) Ceno storitve posamezne javne službe za območje občine predlaga izvajalec z elaboratom o oblikovanju cene izvajanja storitev javne službe in jo predloži občinskemu svetu v potrditev.

(2) Občina določi potrjeno ceno posamezne javne službe in morebitno subvencijo, izvajalec pa oblikuje in na svojih spletnih straneh ter na krajevno običajen način objavi cenik s potrjeno ceno, znižano za morebitno subvencijo.

57. člen

Največji donos na vložena poslovno potrebna osnovna sredstva izvajalca za izvajanje storitev javne službe je 5 %.

58. člen

(1) Stroške odvajanja in čiščenja komunalnih in padavinskih odpadnih voda z javnih površin se uporabnikom zaračuna na osnovi dejanske porabe pitne vode v preteklem obračunskem obdobju ali v akontacijah določenih glede na porabo pitne vode v preteklem obračunskem obdobju. Dejansko porabo se ugotavlja najmanj enkrat letno, ko se izvede tudi poračun akontacij.

(2) Stroške odvajanja in čiščenja padavinske odpadne vode s streh se uporabnikom zaračunava mesečno. Stroške se obračunava uporabnikom, ki odvajajo padavinske odpadne vode s streh v primeru odvajanja v javno kanalizacijo.

(3) Uporabniki morajo plačati zaračunane storitve najpozneje v 15 dneh od datuma izstavitve računa, razen če zakon ne določa drugače, oziroma ni s pogodbo določen drugačen rok plačila.

59. člen

(1) Če se uporabnik s prejetim računom ne strinja, ima pravico da v 8 dneh od prejema računa vloži pisni ugovor pri izvajalcu javne službe. Ugovor na izdani račun ne zadrži plačila.

(2) Izvajalec javne službe mora na pisni ugovor uporabnika pisno odgovoriti v roku 14 dni od prejema ugovora.

(3) Če uporabnik svojih obveznosti ne poravnata v 8 dneh po prejemu odgovora, mu izvajalec javne službe pošlje opomin. Če uporabnik tudi v tem primeru ne poravnata obveznosti, izvajalec javne službe v 8 dneh po izdaji opomina izvede prekinitve odvajanja odpadne vode. S sklepom o prekinitvi odvajanja odpadne vode izvajalec javne službe uporabnika obvesti, da je dolžan poravnati vse stroške v zvezi s prekinitvijo odvajanja odpadne vode. Stroški ponovnega priklopa na kanalizacijsko omrežje bremenijo uporabnika.

(4) Prekinitve odvajanja odpadne vode velja toliko časa, dokler uporabnik ne poravnata vseh obveznosti do izvajalca javne službe.

VIII. INFRASTRUKTURNI OBJEKTI IN NAPRAVE ZA IZVAJANJE ODVAJANJA IN ČIŠČENJA ODPADNE VODE

60. člen

(1) Infrastruktura, ki je v lasti Mestne občine Kranj in preko katere izvajalec javne službe izvaja javno službo v skladu s tem odlokom in pogodbo iz 4. člena tega odloka, so:

- zemljišča;
- objekti in naprave javnega kanalizacijskega sistema;
- kanalizacija za odvajanje padavinskih vod;
- vgrajena oprema, programska oprema in naprave, ki so neločljivo povezani z javnim kanalizacijskim sistemom in so potrebni za nemoteno delovanje sistemov;
- drugi objekti in naprave infrastrukture.

61. člen

Naprave, ki jih izvajalec javne službe potrebuje za izvajanje javne službe in so v lasti izvajalca javne službe so:

- vozila;
- specialna vozila;
- delovni stroji (bagri, drugi gradbeni stroji ...);
- druga premična oprema in naprave, ki so potrebne za izvajanje dejavnosti.

IX. KAZENSKÉ DOLOČBE

62. člen

(1) Izvajalec javne službe stori prekršek, če::

1. ravna v nasprotju z določili tretjega in četrtega odstavka 2. člena tega odloka,
2. ravna v nasprotju z določili 5. člena tega odloka,
3. ravna v nasprotju z določili 22^[SM4] člena tega odloka,
4. ne izpolnjuje obveznosti v rokih iz 23. člena tega odloka,
5. ne izvaja storitev iz 24. člena tega odloka,
6. ne izvaja storitev v obsegu in na način, določen v 25. členu tega odloka,
7. ne izvaja storitev iz prvega in drugega odstavka 26. člena tega odloka,
8. ravna v nasprotju z 28. in 29. členom tega odloka,
9. uporabniku prekine odvajanje odpadne vode v nasprotju z 31. členom tega odloka,
10. ne ravna v skladu z 32. in 45. členom tega odloka,

in se za prekršek sankcionira z globo 4.000 EUR.

(2) Z globo 1.200 EUR se za prekrške iz prvega odstavka tega člena sankcionira tudi odgovorna oseba izvajalca javne službe

(3) Uporabnik storitev javne službe stori prekršek, če:

1. se ne priključi na javno kanalizacijo v skladu z določili 12.–19. člena ter drugega odstavka 22. člena tega odloka,
2. izvede spremembo priključka v nasprotju z 20. členom tega odloka,
3. izvede prekinitvev priključka v nasprotju z 21. členom tega odloka,
4. za poseg v prostor v postopku pridobitve gradbenega dovoljenja od izvajalca javne službe ne pridobi soglasja za priključitev v skladu z 22. členom tega odloka,
5. za priključitev stavbe na javno kanalizacijsko omrežje ne pridobi pisnega soglasja izvajalca javne službe, v skladu s 35. členom tega odloka,
6. ne izpolnjuje obveznosti iz 36. člena tega odloka,
7. ne ravna v skladu s 37. členom tega odloka,
8. ne uredi odvajanja padavinskih voda v skladu z 38. členom tega odloka,
9. v javno kanalizacijo odvaja odpadno vodo ali snovi v nasprotju z drugim odstavkom 35. člena ali v nasprotju z 39. členom tega odloka,
10. če krši določila 40., 41., 42. člena in drugega, tretjega in četrtega odstavka 43. člena tega odloka,

(4) Za prekršek iz tretjega odstavka tega člena se uporabnik javne službe – pravna oseba sankcionira z globo 4.000 EUR.

(5) Za prekršek iz tretjega odstavka tega člena se z globo 1.200 EUR sankcionira tudi odgovorna oseba pravne osebe.

(6) Za prekršek iz tretjega odstavka tega člena se uporabnik javne službe – samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost sankcionira z globo 2.000 EUR.

(7) Za prekršek iz tretjega odstavka tega člena se z globo 700 EUR sankcionira tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(8) Za prekršek iz tretjega odstavka tega člena se z globo 500 EUR sankcionira uporabnik javne službe – posameznik.

X. PREHODNE DOLOČBE

63. člen

Zahteve v zvezi z odvajanjem in čiščenjem komunalne odpadne vode iz tega odloka morajo biti izpolnjene v rokih določenih s predpisi, ki urejajo emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz komunalnih čistilnih naprav, emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav in emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vodo in javno kanalizacijo.

64. člen

Zahteve iz prejšnjega člena so za posamezno območje poselitve podrobneje opredeljene v Operativnem programu odvajanja in čiščenja komunalne odpadne in padavinske vode na območju Mestne občine Kranj za obdobje od 2007–2017.

65. člen

(1) V okviru javne službe mora izvajalec javne službe do izteka rokov za prilagoditev iz prejšnjega člena (do izgradnje javne kanalizacije in komunalne ali skupne čistilne naprave) za stavbe v

naselju ali njegovem delu, ki ni opremljeno z javno kanalizacijo in za stavbe zunaj naselja zagotoviti prevzem blata iz obstoječih greznic in njegovo obdelavo, ko je to potrebno oziroma najmanj enkrat na tri leta.

(2) Enako velja za blato malih komunalnih čistilnih naprav.

66. člen

Najemnina infrastrukture za odvajanje padavinskih voda se ne zaračunava do vzpostavitve sistema zaračunavanja odvajanja padavinskih voda, ki ga je, v skladu s predpisi o oblikovanju cen, dolžan vzpostaviti izvajalec javne službe. Stroške vzdrževanja infrastrukture za padavinske vode v prehodnem obdobju krije Mestna občina Kranj.

67. člen

(1) Mestna občina Kranj in izvajalec javne službe bosta stanje infrastrukturnih objektov in naprav za izvajanje javne službe odvajanja in čiščenja odpadnih voda uskladila z 61. in 62. členom tega odloka v roku treh mesecev po sklenitvi Medobčinskega sporazuma o novo ugotovljenih deležih infrastrukturnih objektov in naprav občin lastnic infrastrukturnih objektov in naprav.

(2) Dokler izvajalec javne službe nima vzpostavljene evidence uporabnikov javne službe v skladu s predpisom, ki ureja odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode, se storitve odvajanja in čiščenja padavinske odpadne vode s streh ne zaračunavajo.

(3) Zaračunavanje storitev povezanih z nepretočnimi greznicami, obstoječimi greznicami in malimi komunalnimi čistilnimi napravami v skladu s tem odlokom, je potrebno vzpostaviti v roku treh mesecev od začetka veljavnosti tega odloka.

(4) Do treh let po uveljavitvi mesečnega plačila praznjenja greznic in malih komunalnih čistilnih naprav se uporabnikom ob priklopu na javno kanalizacijo od računa za praznjenje odštejejo že plačani mesečni obroki.

XI. KONČNE DOLOČBE

68. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati Odlok o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne in padavinske vode na območju Mestne občine Kranj (Uradni list RS, št. 42/2011).

69. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.

Kranj, dne

Župan
Mestne občine Kranj
Mohor Bogataj l.r.

